

„Adevărata călătorie de descoperire nu înseamnă a căuta noi peisaje, ci a privi totul cu alți ochi” – Marcel Proust.

1.0 Introducere

Marea aventură, din Oroiu până în Insulele Canare, Tenerife, La Gomera, Valle Gran Rey

Îmi mai amintesc locul în care, în urmă cu 65 de ani, am respirat pentru prima data, aerul tare din dosul dealului și fântâna cu apă curgătoare....” La ciurgău”de unde beam apă, lungit pe burtă, cu

nasul în părau,locul în care Moșu și Bunica , în urmă cu aproape o sută de ani și-au săpat în răzor un bordei, în care au viețuit o iarnă . De acolo mă trag eu, acolo m-am născut, în Valea Oroiolui, mai exact spus în locul numit după toponimele satului “Curu boului“.

Aici e fotografia cu fântâna, ciurgăul cu apă curgătoare, veșnic rece și limpede....și fotografia de familie, tata cu carul cu boi, la 13 ani, în vreme de război când

Moșu era la concentrare.Vremuri grele, știute din ce mi-a povestit tata...aș fi putut afla mult mai multe....dar eram prins cu problemele mele de serviciu, robul propriei meserii și profesii.

Numele boilor era Rendeş şi Paicu...şi tata era tare mândru cu ei,,cum îi ascultă comenzile şi cum trag la car şi la plug la arat !

Sighisoara, oraşul care m-a adoptat în urmă cu mai bine de 39 de ani ! Cum să nu-l iubesc !! Aici e toată viaţa mea, trăită alături de Buni !

Şi locul unde împreună cu colega de clasă, actuala Buni, ne-am construit o căsuţă...cu fântână în ogradă, grădina de flori, câţel şi pisică....De aici e punctul de plecare...Ăsta sunt eu !. Am pornit în marea Expediţie, marea provocare...La

Sighişoara e Iarnă, jumătatea lui Ianuarie, deşi a căzut puţină zăpadă , totuşi e frig, dar plec spre Țările Calde, acolo, unde sper să fie cald şi bine, Țara Făgăduinței !!! Acum mă aflu în fața aeroportului din Cluj şi mă cuprinde o emoție

deosebită....Adevărul e că băiatul nostru, Adi, stabilit în Insulele Canare din anul 2012, ne-a făcut invitația de a-l vizita, de câțiva ani, dar...nu am avut timpul necesar, poate nici curajul...

Nu pot considera că punctul zero, punctul de plecare, este aici în fața aeroportului; punctul zero pentru mine în această deosebită și poate unică în viață, călătorie...punctul de plecare , așa cum v-am spus la începutul povestirii este

tot locul în care m-am născut, este locul în care puiul de plugar a văzut lumina zilei, acolo departe în sat, sau în Cătuțul ”Curu Boului” , la fundătura Dealului. Sau așa cum spunem , în scrierile pe care le-am început ...drumul de la opincă, la PC Computer WI-FI ! Am fost și voi rămâne, prima generație fără opinci, care am ajuns la Școală, chiar dacă am mai umblat desculț și cu cătărigi, dar mi-am trăit viața pe asfalt, beneficiind de avantajele și minunățiile civilizației. Acum voi descoperi lucruri pe care nu le-am mai văzut și urmează să vă povestesc pas cu pas tot ce se va întâmpla și tot ce voi vedea.

M-am documentat înainte, cum s-ar zice mi-am făcut temele ...Insulele Canare se află în largul coastei de vest a Africii și există ca

o comunitate autonomă aparținând Spaniei. Există șapte insule majore din arhipelag și o insulă minoră. Cele mai mari sunt Tenerife, Gran Canaria, Fuerteventura, La Palma, Lanzarote, El Hierro și La Gomera. Întregul grup

este rezultatul activității vulcanice de acum 60 de milioane de ani, motiv pentru care plajele au nisip negru. Nu există vulcani activi în acest moment, dar nu se știe niciodată. La un moment dat în secolul al XVI-lea, insulele au fost numite „insulele de zahăr” pentru producția lor de zahăr din trestie. De atunci, economia a dezvoltat vinării,

agricultură ...culturi de banane și acum turismul ca activitate principală. Insulele Canare au în total șase aeroporturi. Principalul aeroport internațional este Aeroportul Gran Canaria, poarta de intrare

în insule. Se află la 18 km sud de Las Palmas și are terminale UE. Serviciul de feribot Fred Olsen Express, conectează insulele între ele, dar se poate lua și un mic avion pentru a „sări” între ele. Pe insule se poate închiria o mașină, dacă ai pașaportul și

permisul. Oamenii merg cu bicicleta, motoreta, motocicletă și iau autobuzul guagua pentru a se deplasa. (Este pronunțat „wa-wa”.) Programările autobuzelor pot fi rare sau sporadice. Tenerife și Gran Canaria au sisteme impresionante de transport public, care acoperă cea mai mare parte a insulelor lor. Moneda canariană este Euro; insulele sunt una dintre cele mai îndepărtate regiuni în afara zonei euro. Cultura este fără îndoială spaniolă, dar obiceiul continental de a săruta pe ambii obraji atunci când spui salut poate fi prescurtat la un singur sărut. Ai nevoie de reflexe rapide pentru a înțelege corect. Există un accent care este puțin diferit de cel continental și nici nu este același lucru cu spaniola din America de Sud. Zicala este că insularii vorbesc „cu potato în gură” datorită pronunției lor care sună leneș..

Cea mai mare insulă este Tenerife, cu aproximativ două mii de kilometri pătrați și o mare varietate de vieți vegetale și teren. Este acasă la cel mai înalt punct "din Spania", vulcanul El Teide la 3718 metri. Tenerife are vreme excelentă pe tot parcursul anului, cu o mare varietate de terenuri și vegetație, inclusiv culturi precum banane, tomate și potato (cartofi) La Palma nu are foarte multe plaje și nu sunt foarte lungi. Două dintre cele populare sunt în Puerto Naos

pe partea de vest, iar Los Cancajos în est. Cea mai mare parte a insulei este o rezervație biologică.

Este cunoscută sub numele de „insula verde”; găsești aici în munți, banane dulci și podgorii. În Gran Canaria se poate alege dintre plaje nisipoase nesfârșite, dune, munți și, de asemenea, peisaje verzi luxuriante. Această insulă

găzduiește mai mult de jumătate din populația Insulelor Canare. Fertaertaventura are cea mai veche istorie. Homer a menționat-o în scurtul său ghid de călătorie numit „Odiseea”. Numele ei poate proveni din expresia „Ce aventură minunată!”, Sau, eventual, „vânt puternic”. Este separat doar de Africa continentală printr-un canal îngust. Fuertaventura are cea mai lungă dintre toate plajele, și minunat nisip fin. Lanzarote este o rezervație a biosferei, sub declarația UNESCO, și cuprinde unul dintre cele șase modele universale de dezvoltare durabilă, în conformitate cu Organizația Mondială a Turismului.

La Gomera are un parc național cu o pădure densă, străbătută de râpe adânci și înconjurată de un perimetru de stânci de-a lungul celei mai multe părți de coastă. Insularii, guanșii băștinași au un limbaj special de fluier pentru a comunica între ei, la

distanțe foarte mari, numit **El Silbo**. Dar nu pot trece așa repede, fără să vă povestesc câte ceva și despre Aeroportul din Cluj...

2.0 Aeroportul Internațional Avram Iancu Cluj-Napoca

Aeroportul Internațional Avram Iancu Cluj-Napoca, care, mi-ar fi plăcut mai mult să se numească Aurel Vlaicu, este al doilea aeroport ca mărime din România după Aeroportul Internațional Henri Coandă București. Aeroportul se află situat pe raza cartierului Someșeni, în estul municipiului Cluj.

□ Aeroportul a fost fondat la 1 aprilie 1932 de către Ministerul Român al Industriei și Comerțului. Până la construirea aeroportului civil, primele operații au fost derulate de pe

aeroportul militar Someșeni, fondat de Serviciul Național de Navigație Aeriană (SNNA) în 1928. SNNA a fost creat de Ministerul Român de Război pentru a deschide o linie de transport aerian între Cluj și București. Primul avion folosit a fost un model Farman-Goliath, un avion cu 2 motoare și 10 locuri, construit de către Farman Aviation Works.

Un avion Farman-Goliath, similar celor folosite în primul zbor pe aeroport

În 1933 aeroportul clujean a devenit aeroport internațional, primul zbor regulat fiind al Liniilor aeriene cehe CSA pe ruta Praga-Cluj-București. Aeroplanelle folosite erau cu opt locuri, model Avia-Fokkers. În anii ce au urmat au fost deschise rute noi, cum ar fi cea a Aeroflot pe ruta Moscova-Cluj-Praga, începând cu 15 noiembrie 1935 și operată cu avioane McDonnell Douglas model DC-2 cu 2 motoare și 14 locuri. Au fost deschise și zboruri interne, pe relațiile Cluj-Satu-Mare, Cernăuți-Cluj-Arad fiind folosite avioane Lockheed L-10 Electra (cu 10 locuri) și de Havilland Dragon Rapide. La sfârșitul anilor 1930 aeroportul și-a intensificat activitățile, numărul angajaților crescând de la 6 în 1934 la 16 în 1939. În această perioadă a fost construit și terminalul de pasageri, inaugurat în 1939. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial aeroportul a devenit unul militar, fiind considerat cel mai important din Transilvania. În 1940, ca urmare a dictatului de la Viena, Transilvania de Nord a fost cedată Ungariei, iar aeroportul a fost folosit de către aviația militară maghiară și de Luftwaffe. În octombrie 1944 armata maghiară din oraș a fost învinsă de forțele armate române și sovietice. Când a fost recucerit de către Escadrila Nr. 4 Română *Focșani*, la sfârșitul lui septembrie 1944, aeroportul era complet distrus.

După război aeroportul și-a reluat cursele interne Tarom legând Clujul de alte orașe românești importante. Avioanele folosite erau *Lisunov Li-2 / Douglas DC-3* și *Iliușin Il-14*, avioane de construcție sovietică. În anii 1960 a început o modernizare intensivă a aeroportului. În 1969 a fost inaugurat noul terminal de pasageri, iar până în 1970 aeroportul a fost dotat cu echipamentele de securitate a

zborului. Aeroportul a rămas unul de călători până în septembrie 1996, când a fost deschis atât pentru transporturi de călători cât și transporturilor cargo internaționale. În 1996 consiliul județean Cluj a început extinderea clădirii terminalului, finalizată în august 1997.

Pe 26 octombrie 2013 a fost inaugurată noua pistă a Aeroportului Internațional „Avram Iancu”. Pista măsoară 2100 de metri, dar în viitor va fi prelungită până la 3500 de metri.

Am decolat, cu un avion al firmei Wizz Air, o decolare liniștită, fără probleme și suntem în aer, pe aripi de vânt, spre Barcelona... Am ajuns repede deasupra norilor, așa că nu am mai văzut nimic pe jos până la aterizare la Barcelona.

3.0 Escală la Barcelona și magia civilizației

În aeroport la Barcelona, am fost uimit de grandoarea și frumusețea construcției...și mai ales de ordinea, disciplina și sistemul de informare electronic implementat ... Aici, la ieșirea din clădirea Terminalului 2, am avut ocazia să văd cel mai frumos Apus de Soare...mare, rosuspre portocaliu, atât de plin de căldură .. Oricum, am avut o satisfacție deosebită... din Oroiu am călcat cu piciorul pe pământul Spaniei, la Barcelona...Un oraș deosebit de frumos, capitala Catalaniei, pentru care am niște sentimente mai altfel, deosebite, asemănând-o cu Transilvania noastră...Mi-am programat o escală de o zi în Barcelona...Merită de văzut măcar câteva locuri , pe care cu siguranță nu le voi uita...și cine știe când voi mai avea o asemenea ocazie !!!!

Al doilea oras ca marime din Spania si capitala Cataluniei, **Barcelona** primeste anual peste 8 milioane de turisti. Aceasta statistica o pozitioneaza ca cea de-a treia cea mai vizitata destinatie turistica din Europa,

dupa Londra si Paris. Dar ce anume atrage luna de luna calatorii in orasul lui Gaudi?

Pe langa cele mai cunoscute obiective turistice, precum Sagrada Familia sau Fantana Montjuic, am adunat si propuneri mai putin vizitate, dar pline de farmec....

În orice top al atractiilor din Barcelona, am găsit pe primul loc **Sagrada Familia**, proiectata de Antoni Gaudi, dar neterminată. Piatra de temelie a fost pusa in 1882. Interiorul Sagradei Familia s-a

deschis complet în 2012 și merita vizitat pentru detaliile impresionante. Exteriorul este încă în construcție și în prezent este în jur de 75% finalizat (8 turnuri)

Se dorește finalizarea lucrării în anul 2026 pentru a marca

aniversarea a 100 de ani de la moartea lui Gaudi. Dacă aş vrea să vizitez catedrala, ar trebui să stau la coadă circa o oră și jumătate. Dar nu e timp pentru asta.

Fântana de la Montjuic este într-adevăr magică, datorită spectacolului ei de lumini, muzica și efecte vizuale. A fost construită în 1929 și este încă unul dintre cele mai renumite locuri din Barcelona, cu aproximativ 2,5 milioane de vizitatori anual. În timpul iernii, fântana oferă spectacole doar vinerea și sâmbăta. Vara, seara de lumini și muzică ține de joi până duminică. Întregul show este gratuit, dar în sezonul turistic locul este extrem de aglomerat.

Dealul Montjuic și Poble Espanyol (Muzeul Satului Spaniol) se află aproape de fântana Montjuic. Construit în 1929, Poble Espanyol este un sat de prezentare a diferitelor stiluri regionale din Spania. Se poate vedea practic toată Spania într-un sat. Acesta găzduiește acum o mare varietate de cafenele, cluburi de noapte, restaurante, peste 40 de magazine de artizanat și spectacolul Flamenco El Tablao de Carmen. În 2018, Poble Espanyol a deschis un nou spațiu "Fiesta", care scoate în evidență cele mai populare festivaluri, sărbători și peisaje din Spania.

Muzeul Picasso este cel mai renumit muzeu din Barcelona. Pablo Picasso s-a născut în Malaga, în sudul Spaniei, dar familia lui s-a mutat la Barcelona în anul 1895. Picasso a locuit aici până în 1904. Tatal lui era profesor de artă. Deși Pablo studiasse deja arta în Malaga, în Barcelona și-a petrecut anii de formare. Se consideră a fi din Barcelona, iar aici a expus pentru prima oară. Picturile cele mai celebre ale lui Picasso nu sunt însă la Barcelona, am putut vedea o colecție unică de 4000 de lucrări (Nu am reușit să le văd pe toate !!!). Muzeul se afla în mai multe conace gotice minunate din partea veche a orașului.

Una dintre cele mai celebre bulevarde din lume se afla în Barcelona. **La Rambla** începe din piața centrală Plaza Catalunya și se termină la monumentul lui Columb din portul Vell, despre care se spune că nici nu arăta cu degetul spre America. La Rambla este plină de artiști stradali, tarabe cu suveniruri, turiști și familii cu copii. De pe La Rambla, am vizitat și La Boqueria, celebra piață din Barcelona unde am găsit un adevărat festin al culorilor pe tarabele expuse. Fructe proaspete, specialități locale, dar mai ales pește și fructe de mare, (cu care noi suntem mai puțin obișnuiți, eu cel puțin chiar deloc !!!)

Parc Guell face parte din Patrimoniul Mondial UNESCO și este considerat unul dintre cele mai artistice opere ale lui Gaudi. Parcul se afla pe dealul Carmel, astfel încât aceasta atracție implică o urcare de 900 m. Însă dealul este împânzit de scari rulante, așa că dacă mi-am făcut griji, având în vedere picioarele mele cu care mă deplasez mai greu, în final totul a fost bine. Ideea inițială a lui Josep Guell a fost de a dezvolta un sat privat și exclusivist, cu 60 de case. Nu a funcționat și după moartea lui Guell în 1923, spațiul a fost donat Barcelonei de familia Guell ca parc public.

Situată pe coasta cartierului cu același nume, **plaja La Barceloneta** este întotdeauna plină de turiști. Aceștia nu trebuie să se rezume doar la înot, ci pot experimenta o

varietate de sporturi de apă extreme - windsurfing și kite-surfing fiind opțiunile cele mai populare.

Ce este grozav în Barcelona este că te poți bucura și de plajă și de munte în același oras. Am mers în drumetrie pe Tibidabo, muntele ce depășește cu puțin 500 de metri altitudine. Acolo am găsit pe lângă o catedrală impunătoare, Expiatori del Sagrat Cor și un parc de distracții.

O vizită la **Parcul de distracții Tibidabo** este de neratat în Barcelona, mai ales dacă mergi cu copiii în vacanță. Vor petrece ziua în carusel, în roata sau în alte atracții colorate. Este deschis din martie până în septembrie. Noi am trecut doar în revistă, în fugă pe lângă aceste frumuseți.

Am găsit și tonete cu mâncare și marocani sau turci ce vând chebab sau gyros grecesc la prețuri bune. Barurile de tapas din cartierul Eixample au tapas la prețuri rezonabile, Cazarea la hostel începe de la 25 de euro pe noapte. Dar pentru mine e lipsit de importanță...trebuie să mă mișc repede până la plecarea spre Tenerife.

Am gustat tapas, gustările spaniole dintre mese, am încercat și La Bomba, inspirată de războiul civil din Peninsula Iberică. Este în esență o crocheta de cartofi de dimensiuni

mari, servită cu două sosuri diferite: alioli de usturoi alb și un sos roșu bogat și picant. Se spune că specialitatea culinară a fost realizată pentru prima oară la La Cova Fumada, un local fără pretenții, din cartierul Barceloneta.

Fructele de mare și preparatele din pește sunt de asemenea foarte apreciate în Barcelona pentru ca sunt întotdeauna proaspete și bine gătite.

Printre cele mai recomandate localuri din Barcelona se numara O Meu Lar, La Confiteria, Els Pescadors, Can Paixano, Rubi,

Xiringuito Escribà și Fàbrica Moritz. Am mâncat mai mult creveți cu paste și tot felul de sosuri, la un moment dat am cerut să amestece și ouă...și a ieșit un fel de papară (omletă) foarte gustoasă !

Am încercat să realizez imposibilul și să scot tot ce e mai bun din vizita într-una din cele mai cosmopolite metropole europene, chiar dacă timpul a fost limitat.

Spre deosebire de alte mari orașe ale Europei, în Barcelona fiecare cartier are propria sa piață. Și totuși, dintre toate, La Boqueria are ceva aparte, motiv

pentru care și atrage atât de mulți cumpărători!

E absolut încântătoare prin imensa varietate de culori ale numeroaselor și diverselor fructe și legume, carne de toate felurile, brânză maturată, produse

exotice, condimente și pește – obligatoriu! Se găsește aici cam tot ce ai avea nevoie în bucătărie, la care se adaugă o cantitate considerabilă de delicatese pe care nu le vei găsi nicăieri în altă parte...

Parcul Ciutadella este o adevărată oază în centrul orașului, care m-a impresionat cu lacul superb, o fântână minunată și iarba verde

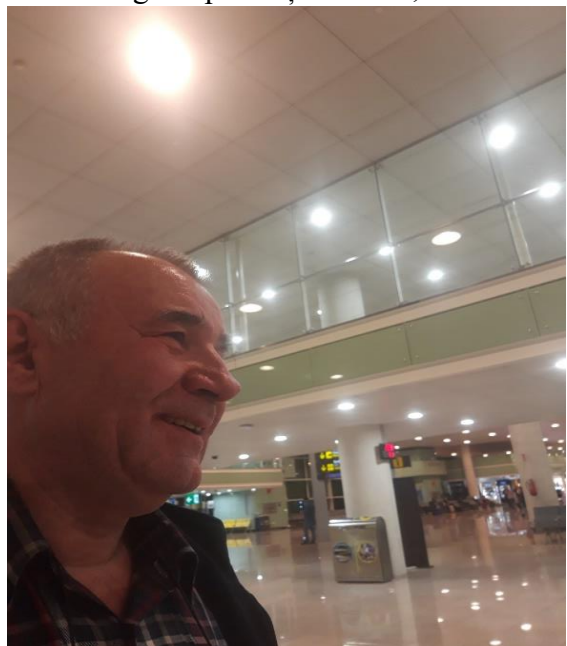
cât cuprinde, Localnicii sunt legați de acest parc nu numai pentru timpul relaxant pe care îl oferă, dar și pentru numeroasele activități care se desfășoară aici: concerte, jogging pe echipe, dansuri, gimnastică și uneori animații pentru copii în weekend-uri.

cele aproximativ 200 de bombardamente pe care le-a suferit Barcelona în timpul războiului civil (1936-1939).

Redeschis publicului în februarie anul acesta, muzeul în aer liber, situl reprezintă simbolul războiului civil spaniol. Buncărele au fost construite ca să ofere protecție față de

Pe lângă importanța istorică, aceste buncăre se află pe vârful unui

deal și sunt punctul ideal și unic de unde să privești Barcelona de sus (În spaniolă Mirador!!!). Totul a decurs normal, însă am rămas frapat de ceea ce am văzut în Aeroport în Barcelona..spații atât de largi, volume atât de generoase, confort deplin și siguranță, totul organizat prin afișaje electronice...Inclusiv așteptatul la rând organizat impecabil de ingenios...un spațiu

imens, împărțit, marcat cu panglică, asemeni unui labirint, în așa fel că nu poți trece peste rând, încapi doar tu și geamantanul... Practic te obligă foarte discret să te comporți civilizat.....Am văzut multă lume, multe fețe, am auzit diferita limbi, dar toți sunt calmi, liniștiți, se informează la panourile electronice și desi e un spațiu atât de mare, te orientezi ușor după instrucțiunile de pe biletul de călătorie, și ajungi în punctul sau locul dorit.

În drumul spre La Gomera, uimit de spațiul imens existent în aeroporturile din Barcelona și Tenerife, o întreb pe Alexandra, oare când se umple toate aceste spații ???!!! Acum câteva zile, după agitația cu virusul ucigaș, Corona, mi-a trimis un filmuleț, cu următorul comentariu : Acum !!!!,

4.0 Primul pas pe pământul Insulelor Canare

Cu o întârziere de aprox 20 de minute, pentru care Compania de zbor și-a cerut scuze, am decolat spre Insulele Canare, respectiv capitala, Teneriffe. Am strigat un URAAA din tot sufletul când am coborât pe pământul insulei .

Ne-am recuperat repede bagajul și am ieșit afară unde ne aștepta băiatul meu Adi. Cu mașina ne-am deplasat din Nordul în sudul Insulei, de unde a doua zi dimineața urma să ne continuăm drumul cu vaporul sau feribotul..Pe străzi era multă liniște ..aproape dacă mai zăreai câte o mașină..Am înțeles că de pe la ora 21 – 22 cetățenii, mulți dintre ei în vârstă și pensionari se odihnesc, dorm

legănați de vise !!! Am găsit repede hotelul rezervat și după ce am ciugulit ceva repejor am trecut la somn... eram obosiți , așa că am

Studiind traseul următor....

dormit buștean până la ora 6, când am pornit spre port, în Teneriffe Sud , cu destinația Insula La Gomera... Valle Gran Rey !!!

Și acolo am avut ocazia să văd spații imense, foarte generoase și mai

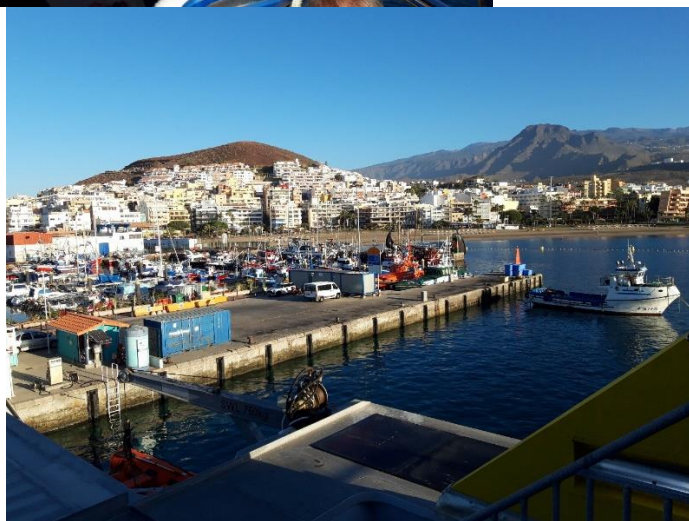

ales vapoare
gigantice în care
intrau sute de Tir-
uri autocamioane,
autoturisme , iar
pasagerii erau pe

2-3 etaje, cu Baruri
și spații de servit
masa, locuri de
joacă pentru copii,
muzică și o
privește deosebită.

Călătoria a durat aproximativ 50 de minute, dar au trecut foarte repede... pe feribotul firmei Fred Olsen Express, era instalat un monitor pe care puteam vedea imagini interesante și mai ales

explicații privind locurile și punctele de interes de pe coastă, a cărui contur îl urmam în drumul spre Valle Gran Rey... Și iată-ne ajunși în port, Capitala insulei La Gomera, Municipiul San Sebastian....o priveliște splendidă și o zi cu vreme pe măsură...Soare și culori care încântă ochiul !!!

San Sebastián de La Gomera , cunoscut popular sub numele de La Villa , este o municipalitate aparținând provinciei Santa Cruz de Tenerife , pe insula La Gomera (Insulele Canare , Spania), din care este capitala. În

această municipalitate se află schitul Fecioarei din Guadalupe , patroana La Gomera. Am văzut insecte. inclusiv albine și destul de multe ”Stupini” așezate pe terasele montane..

- Portul San Sebastián de la Gomera a fost locul din care **Columb** a continuat, la 6 septembrie 1492 , călătoria sa.... a început în Portul Palos , înainte de a descoperi America pe 12 octombrie a aceluiași an. Locul unde a stat, Casa de Colón, este acum un muzeu. În jurul anului 1599, un grup de olandezi au încercat să invadeze insula prin portul Vila, dar au fost respinși de gomeros, Guanșii, băștinașii locului.

Economia din trecut s-a bazat pe agricultură, dar în ultimii ani sectorul serviciilor de turism a devenit important.

Orașul, aflat la o altitudine de aproximativ 5 metri deasupra nivelului mării , are un port comercial, prin care Christopher Columb a plecat în călătoriile sale în

America. Carnavalul anual, în amintirea trecerii lui Christopher Columb, iese în evidență ca în alte orașe din Insulele Canare. În fiecare an în luna septembrie sosesc *Festele columbiene* care amintesc de trecerea lui Cristofor Columb prin insulă și oraș.

Dacă vorbim despre Insulele Canare, am putea menționa nenumărate curiozități și fapte interesante. Toată istoria, peisajele sau obiceiurile sale sunt pline de informații atractive și, în multe cazuri, necunoscute.

5.0 Acasă, în Valle Gran Rey, Valea Regelui Mare

Situat într-o râpă mare care provine din satul Arure, a fost capitală a municipalității. Valle Gran Rey a devenit principala zonă turistică din insula La Gomera, Playa del Inglés.

Frumusețea peisajelor sale, cu nenumăratele sale cartiere cu case albe și nuanțe de maro,

care contrastează cu verdele locurilor sale: Guada, El Guro, The Biscayne, sunt unele dintre aceste cătune mici legate de multe trasee care duc la plajele sale, vastul platou din La Merica sau satul Chipude. Casa în care locuiesc copii, cu chirie....

Atracția principală a municipalității este cu siguranță alegerea sa de plaje, cea mai bună din insulă, cu nisip negru fin și ape pur albastre. Printre altele, trebuie să menționăm: Playa de las Vueltas, situată în apropierea portului; Charco del

Conde, un mic golf natural unde tinerii se bucură de scăldat;

La Playa și La Puntilla, situate în zona de vest și cu o extindere semnificativă, sau Playa del Ingles, poate unul dintre cele mai uimitoare

colțuri ale insulei, unde nisipul negru și vijelia apelor, lupta valurilor împreună cu stâncile din La Merica face un cadru natural care nu se găsește în niciun alt loc al Insulelor Canare.

Infrastructura de cazare este destul de completă, cu o selecție bună de apartamente și pensiuni, precum și infrastructura de agrement, cu o mulțime de activități de făcut în timpul liber. Trebuie să evidențiem călătoriile care pleacă din portul Vueltas către Los Organos, în

municipalitatea vecină Vallehermoso. Aceste stânci sunt o adevărată minunăție a acțiunii eroziunii asupra calcarului. De asemenea, există mai multe companii care oferă biciclete pentru închiriere sau alte servicii, cum ar fi activități organizate de mers pe jos. Valle Gran Rey are o locație strategică pentru comunicațiile pe insulă și o rețea de trasee potrivite perfect pentru tot felul de utilizatori.

Mâncarea fantezistă și amuzantă, este un aspect important al culturii acestor locuri și există câteva delicatese cu denumiri amuzante, cum ar fi ‘Mojo’ –

un sos ce poate fi portocaliu, roșu sau verde, (o delicatete, am cumpărat și am adus și acasă !!) în funcție de ingredientele folosite la prepararea sa. Abundă în usturoi și poate fi ușor picant, caz în care se numeste ‘mojo picón’. De regula, este făcut din ulei, oțet, sare, ardei roșu, cimbru, oregano, coriandru și alte câteva condimente. (nu ne-au spus tot pentru a păstra secretul acestei minunății, de asemenea au un sos , dulce-acrișor, nemaipomenit de bun, mai ales merge bine cu tot felul de paste !!) Altă mâncare specifică din Canare este ‘ropa vieja’ care înseamna ‘haine vechi’ – un preparat din carne de pui și vita, amestecată cu cartofi și fasole garbanzo!

Canarios sunt foarte mândri de moștenirea lor artistică și istorică. Cultura spaniolă se amestecă cu obiceiurile influențelor Gomeros și sud-americane într-o combinație deosebit de atractivă. În multe locuri, există încă grupuri de folclor active, care cultivă tradiții. Dansurile și muzica transmise din generație în generație sunt o parte importantă a fiecărei fieste.

Centrul de vizitatori, Juego de Bole, din Las Rosas, vă permite să vedeți modul de viață al locuitorilor originari din La Gomera.

Un mic muzeu etnografic a fost adăugat în sălile expoziționale. Datorită numeroaselor râuri adânci de pe La Gomera, locuitorii au dezvoltat limbajul fluierului **El Silbo**, o formă unică de comunicare care a fost adăugată pe lista bunurilor culturale demne de conservare ale Unesco. Canarios sunt bine cunoscuți pentru talentul și dorința lor de a petrece. Chiar și pe La Gomera, localnicii știu cu siguranță să sărbătorească diferitele evenimente.

(Am avut o surpriză deosebită, când la Primărie și la Centrul de Informare turistică din Valle Gran Rey, (în fotografie.)am găsit foarte multe surse de

informare și documentare, mai ales în format electronic, lucru care m-a ajutat foarte mult la redactarea și descrierea imaginilor și locurilor vizitate.)

În vechiul oraș Puerto de la Cruz, sunt câteva piscine naturale impresionante, cu apa sărată, proiectate de către faimosul arhitect și peisagist, Cesar Manrique. Ulteriorul complex Lido Martiane include 7 piscine, vestiare,

plante și arbori tropicali, o fântână imensă, jacuzzi, locuri de joacă, restaurante și chiar o discotecă și cazino.Prin urmare, dacă ești în cautarea unei experiențe culturale, ia în considerare o călătorie în Insulele Canare, care îți va răsplăti din plin toate așteptările

Noua casă a copiilor, un apartament pe două nivele cu balcon și terasă , cu vedere spre Țărmul Oceanului Atlantic și cea mai frumoasă plajă, cu nisip negru, din cartierul cel mai nou, La Plaja !!!

Asta a fost la început, după multe așteptări au primit cheile..și o casă goală, doar pereții..Noroc că de pe balcon și terasă se vede La Plaja, cea mai frumoasă plajă din Insula La Gomera

Așa arată bucătăria după o lună de zile...dar mai e de lucru..!!!

5.1 Ritualul Apusului de Soare

Ca un vechi ritual, în fiecare seară înainte de apusul soarelui , încep tobele spectacolul tradițional...

În acest mod , băștinașii, Guanșii însoțesc în fiecare zi Soarele la Apus, cu sunete de tobă și incantații, cu speranța că Soarele va reveni a doua zi. Apoi după ce Soarele trece linia Orizontului începe spectacolul cu focul, o adevărată demonstrație de măiestrie și artă de a mânui focul

...

5.2 Flamenco, dansul Spaniol

În câteva seri, la anumite restaurante, aproape de La Plaja, ne delectau un grup, de fete frumoase , cu dansul lor vioi și senzual. Pasiunea dansului Spaniol răzbate în tempourile fierbinți, un dans viu și expresiv, de o ritmicitate aparte. Cu mișcări viguroase, intens temperamentale, acest stil de dans mizează pe senzațional și cucerește publicul de la primul pas. Parcă și băutura era mai bună acolo, chiar dacă era doar **Ciupito...**

Ritmul torid al **dansului spaniol** amintește de nebunia coridei și își are originile în spumoasa cultură a gitanilor. Verva, setea de viață a acestui popor se regasește transpusă atât în acordurile muzicii pe care se

dansează, cât și în mișcarile pline de nuanță.

Dintre cele șase tipuri de **dans spaniol**, de departe cel mai cunoscut și mai apreciat stil este **flamenco-ul**. Specificul acestui dans este legat de castanietele pe care artiștii le țin în mână și cu care accentueaza ritmul. În mod tradițional, dansatorii includ în reprezentația lor două perechi de castaniete, care pot fi de tip mancho (cu sunete grave și ținute întotdeauna în mâna stângă) sau hembra (cu sunete înalte).

Un dans al senzualității și al seducției, al durerii și bucuriei, **flamenco** a devenit o adevărată cultură, marcând perioada tulbură a secolului XV. Aceasta dualitate emoțională este redată foarte expresiv de contrastul dintre mișcărilor mlădioase ale

bustului și cele înfocate ale picioarelor, cu lovituri puternice și pași ritmați de step bătuți cu tocul pantofilor.

Extraordinara forță de expresie a acestui dans se trage de la faptul că reflecta spiritul disperării, al luptei, speranței și mândriei oamenilor în fața persecuțiilor, mai ales a conquistadorilor spanioli....

O artă născută din suferință, **flamenco** nu este doar un dans, ci o filozofie de viață, bazată pe armonia dintre ținuta corpului, ritm și trăire....

5.3 O atracție deosebită...Pisicile de mare

A doua zi , dis de dimineată am ieșit la plimbare...primul drum știut era cel pe care am venit din port...așa că am pornit spre port..Acolo agitație mare , pescari, povești...și probabil multe minciuni....

Am intrat în „cârciuma din port , un fel de Cherhana...și am comandat o techila, de fapt un pahar cu techila..Barmanul mă întreabă ce doresc ,, Ciupito” ??? și răspund da !!! Îmi aduce un păhărel de vreo 40 de ml.....Îi spun că vreau Double ...și îmi mai aduce unul !!! îl dau pe gât primul , iar cu celălalt ies afară pe chei..

(mai târziu am aflat că „ Ciupito” e păhărelul ăla mic...și face 1,5 Euro, indiferent ce fel de băutură e... Am mai încercat în zilele următoare Brandy, Rum, Ceva local, din banane și citrice, Wiski...)

Afară pe chei, era spectacol mare, unul din angajați , cu un coș de pește, momea Pisicile de mare, care erau atracția dimineții și implicat atrăgea clienții !

A fost un moment deosebit de interesant, pentru mine care nu mai văzusem așa ceva până atunci !!!

Pisica de mare (genul *Dasyatis*) este un pește care face parte din ordinul Rajiformes, familia *Dasyatidae*. Pisicile de mare pot fi întâlnite în toate apele din regiunile tropicale și moderate ale lumii. Forma lor variază de la dreptunghiulară la rotunjită, iar desenul lor

este cu pete sau marmorat .Pisica de mare are un spin veninos cu care se apăără.

Pisica de mare preferă mai ales apele puțin adânci și își petrece jumătate din timp ascunsă în nisip sau în mъл, astfel încât sunt vizibili doar ochii, orificiile secretoare și coada. Dacă este deranjată, se refugiază prin mișcări puternice ale înotătoarelor pectorale.

În mările europene, pisica de mare poate fi observată numai vara. Dar aici, în Insulele Canare, deși e iarnă, temperatura apei este aproape de 20 grade Celsius. Pisica de mare se hrănește mai ales cu viețuitoare marine mici, moluște și raci, pe care le scoate din nisip. Speciile

mai mari consumă și pești morți sau sepii.

Gura pisicii de mare se află pe partea ventrală a capului. Cu ajutorul dinților bonți, lați, dispuși pe mai multe rânduri, sparge cochilia prăzii. În timpul căutării hranei, culoarea sa îi asigură un camuflaj perfect.

Se cunosc puține despre obiceiurile de împerechere ale pisicii de mare. Un lucru este însă sigur: își aduce pe lume cei 2-9 urmași vii. Aceștia ies din ouă în corpul mamei. La început, embrionii se hrănesc cu conținutul sacului vitelin. În stadiile următoare, își preiau hrana prin peretele oviductului cu rol și formă de uter al mamei. La venirea pe lume, dimensiunea micilor pisici de mare este de aproximativ 18 cm.

Pentru iubitorii pescuitului , pisica de mare se poate prinde folosind ca momeală hamsie sărată (sărătură)! Se poate prinde în perioada de vară mai exact în luna iulie când apa este foarte caldă!. Veninul injectat de țepii din coadă poate fi mortal.

Țepii veninoși ai pisicii de mare sunt dispuși pe coada sa lungă, ce se aseamănă cu un bici. Dacă este deranjată, începe să lovească în jur cu coada și țepii ei intră în

acțiune. Această coadă reprezintă o armă de temut, cu care se crede că animalul a produs răni grave înotătorilor nebănuitori, provocându-le uneori chiar moartea.

Lungimea țepilor diferă, la unele specii putând atinge chiar și 42 cm. Acești țepi înfricoșători prezintă o renură ventrală, iar în interior este dispus țesutul responsabil de producerea veninului.

5.4 Pasiunea pentru pisici, de fapt îngrijirea pisicilor bolnave și fără stăpân

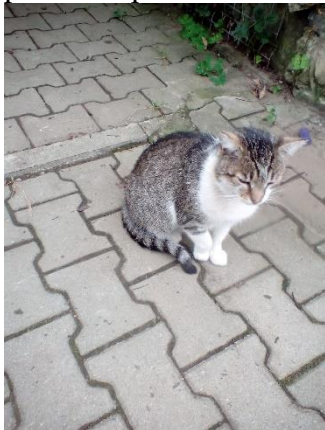
Îmi amintesc, cum la întoarcerea din concediu, cu multă vreme în urmă, în timp ce ne aduceam bagajele din mașină, în bucătărie am simțit cum o pisică se „pisicea” de picioarele mele...

- Vezi că a rămas ușa deschisă și a intrat o pisică în casăîi spune soției.. dă-o afară..! Dar în momentul acela băiatul nostru Adi, apare pe scări și ne spune că e pisica lui, dar doar câteva zile o va ține aici, doar în camera lui. Știa că noi suntem

total împotriva de a ține pisici și câini în casă. Apoi am aflat că de fapt adusese pisoiul de la Vama Veche, unde a fost și el în tabără...l-a găsit aruncat la containerul de gunoi și i s-a făcut milă de el....

Așa ne-am pricopsit cu un nou membru al familiei la care i-am pus nume Thomas, adică Tomi...Dar are locul lui pe terasă, balcon sau pe pragul casei, la intrare. Doar iarna, când sunt temperaturi negative are voie să intre în garaj prin ușa special amenajată. Apoi, în urmă cu trei ani și ceva, după problemele mele de sănătate în momentul când am început să ies la plimbare pe stradă, pentru recuperare, în zona Blocurilor, pe strada Plopilor s-a lipit de mine o

pisică....Semăna leit cu Tomi...Diferența e doar o pată pe botic...!!! M-a însoțit până acasă în fața porții și la un moment dat am observat că tot mai des, la ora șapte seara, când ieșeam de obicei la plimbare mă aștepta în fața porții, însoțindu-mă și frecându-se de picioarele mele pe tot parcursul plimbării...

Și într-o seară, m-am simțit atât de atașat de el...că l-am primit în curte și i-am dat mâncare .(Cred că a fost crescut la bloc...dar copiii au plecat în străinătate iar părinții bătrâni s-au prăpădit...Așa că motanul a ajuns în stradă, printre blocuri, fără stăpân. Că părea educat și cu „bune maniere” !!) A doua zi m-am dus cu el la veterinar, l-a sterilizat , deparazitat

și tratat cu tot ce trebuie ..are acte în regulă....și așa l-am adoptat și i-am pus nume Gigi !!! Și acum avem două pisici, de fapt doi motani, care din când în când se mai iau la bătaie, pentru a stabili care e șeful...

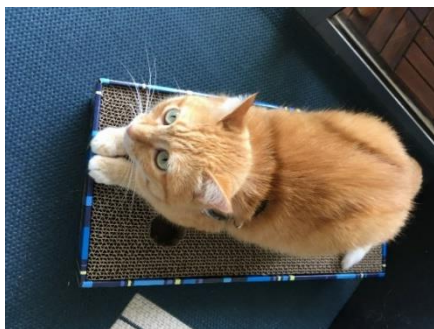

O pisică sau un pui de pisică îți va schimba pozitiv viața și va fi un nou membru de familie perfect în cadrul unui cămin echilibrat și cu oameni suficient de informați despre nevoile unei pisici. E bine de știut că puii de pisică învață multe de la mama lor în primele săptămâni de viață și au nevoie de laptele acesteia pentru a se dezvolta corespunzător.

Așa, încet, încet, am început să îndrăgesc și eu pisicile, pentru atașamentul și prietenia lor. Deși soția mea tot nu le suportă !!! Mai târziu am înțeles că băiatul nostru Adi și prietena lui ,

Alexandra sunt mari iubitori de pisici. Și acum, timp de aproape două luni de zile, timp în care am locuit la ei pe insula La Gomera, am înțeles ce înseamnă pentru ei și cu câtă dăruire se dedică îngrijirii și tratamentului pisicilor bolnave și fără stăpân !!!!!

Acolo unde locuiesc, în Insulele Canare, Tenerife, Valle Gran Rey, alături de Asociația de protecție a Animalelor, zilnic au grijă de pisici bolnave, cu diferite probleme de handicap, fără stăpân , le hrănesc și tratează de

diferite boli..Au și acasă trei, iar la birou, Cartier Borbolan, la firma băiatului trăiesc încă patru din cei șase pisoi, deabia născuți, luați de la containerul de gunoi.. Muse, Princess, Queen și Abba. Doi au fost deja adoptați de familii din Germania și trimiși într-o cușcă specială, cu avionul din aeroportul din Tenerife.

Biroul lui Adi, unde de fapt locuiesc

pisicile portocalii !!!

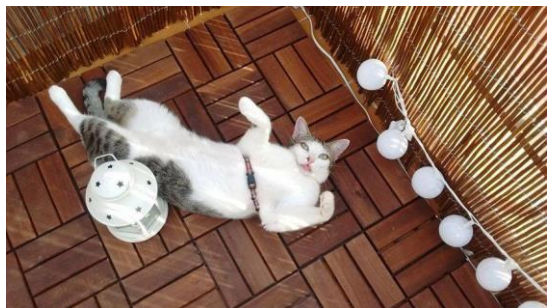
Acasă, la locuința unde locuiesc cu chirie , La adresa Vueltas, Pablo El Pescador au trei pisici...Puma, Lua și Porto, o pisicută tratată și recuperată în urma unui accident... Are deformație de coloană, semiparalizie

și probleme fiziologice. Viața ei depinde de băiatul nostru, care zilnic, prin manevre de presupunătură îi rezolvă necesitățile fiziologice.

De fapt, peste tot unde merge o ia cu el, acum la întoarcere am venit împreună cu avionul. Sunt deja doi ani de când a luat-o din stradă, accidentată grav de o mașină, a dus-o la operații, tratamente,,și a supraviețuit...

În cazul puilor care sunt găsiți fără mamă trebuie să li se acorde un spațiu special într-o cameră unde se pot retrage atunci când sunt speriați.

Este recomandat să pui lângă culcușul lor un ceas care ticăie într-o păturică, pentru că acesta va imita sunetul inimii mamei și pisoiul se va simți în siguranță. De asemenea, o sticlă cu apă caldă în pătuțul puiului va imita căldura corporală a mamei lui.

În zona Jardin del Conte în fiecare seară ne aștepta Sivester, deja de vreo 14 ani, cu probleme urinare, necesitând presupunctură, Lola cu disfuncționalități de deplasare și

Santiago, cu probleme pulmonare și constipație...

Puii de pisică foarte tineri nu trebuie izolați de zgomote mai puternice sau oameni, pentru că trebuie să învețe să socializeze. Încă din primele zile trebuie făcută o programare la medicul veterinar pentru a afla dacă este infectat sau nu cu anumiți virusi.

Deparazitarea internă și externă va începe destul de devreme la puii într-o condiție fizică normală.. În cazul puilor de pisică nou născuți și singuri va trebuie cerut sfatul medicului veterinar cu privire la modul de hrănire Dacă se găsește o pisică adult care alăptează s-ar putea să-l

accepte și pe puiul găsit și să-l alăpteze. În jurul vârstei de 8 săptămâni puiul de pisică trebuie imunizat împotriva bolilor care apar cel mai des la pisici. Medicul veterinar se va ocupa de schema de vaccinare a micuțului și te va sfătui în legătură cu toate demersurile necesare. Vaccinul va fi administrat în două doze la distanță de 3 săptămâni și mai apoi va fi administrat anual.

Puiul de pisică trebuie deparazitat obligatoriu înainte de fiecare vaccinare. Tăierea unghiilor este și ea necesară ori de câte ori se

observă nevoia și puiul de pisică trebuie obișnuit cu acest obicei. Îmbăierea pisicilor se face însă rar, doar când apare o nevoie excepțională, pentru că acestea se curăță constant și nu sunt nici foarte prietenoase cu apa. Pisica este considerată pui până la vârsta de un an și în această perioadă trebuie să i se ofere hrană de pisici plină de suplimentele minerale și de vitamine necesare unei creșteri sănătoase.

În Zona Rezidențial del Conte avem alți necăjiți...Peter, de 10 ani, probleme cu dinții, mai ales cu măselele...și Julio, bolnav de TBC

Zilnic seara treceam pe la fiecare locație cu mâncare, apă și tratament !!!

După vârsta de o lună puiul de pisică ar putea mânca hrană solidă, însă nu hrană uscată. Este recomandat să începi cu hrana umedă pentru că puiul de pisică nu poate mesteca încă hrana solidă uscată. Alege mâncarea umedă pentru pui de pisici din comerț de calitate, chiar dacă prețul acestuia este unul mai ridicat, puiul de pisică are nevoie de tot ce-i mai bun pentru o stare de sănătate perfectă.

Sterilizarea pisicii nu ajută doar în cazul în care nu-ți dorești ca aceasta să fete sau să aibă de a face cu sarcini nedorite (mai ales în cazul pisicilor care se plimbă în aer

liber). Sterilizarea pisicii o salvează de anumite boli care pot apărea în timp precum infecțiile uterine, cancer mamar, sau leucemie. Pentru o protecție cât mai ridicată este recomandat ca pisicile să fie sterilizate de la vârsta de 4-6 luni când pisica este considerată pui și nu a atins maturitatea sexuală. O dietă echilibrată și variată împreună cu o grămadă de atenție și joacă îi vor asigura puiului tău de pisică o viață perfectă în sânul familiei tale.

Alexandra.....acasă...cu Lu !

5.5 Agricultura în Valle Gran Rey și Arure

Am străbătut orașelul în lung și lat, am fost pe toate străduțele, chiar dacă uneori se înfunda și mă trezeam în curtea sau grădina unui localnic. Am studiat și observat atent satul din amonte Arure care era aproape doar la aproximativ 10 km distanță.

În concluzie, strămoșii, localnicii Guanși au muncit din greu pentru amenajarea teraselor sprijinite de ziduri confecționate din bolovani, construite cu o măiestrie deosebită de împănare, fără a folosi mortar sau

beton....Următoarea operațiune a fost aducerea pământului , pentru realizarea stratului fertil, transportat cu mare greutate din zonele din amonte.

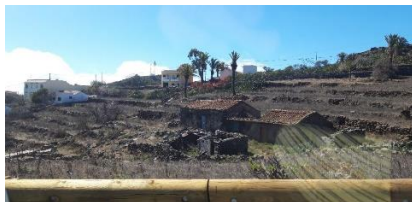

Dar mare păcat de munca lor, acum mai mult de jumătate din terenuri sunt părăsite, abandonate, pentru că cei tineri, localnicii apți de muncă au

emigrat în Capitala Tenerife, Spania, Venezuela sau Maroc, în căutarea

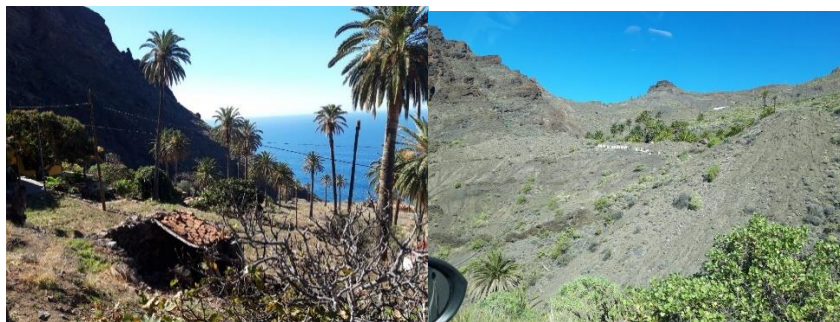

unui trai mai bun...

Casele vechi, de acum 100 de ani și grădinile abandonate....

Și familii de albine, stupii fiind amplasați pe partea sudică a versantului.

S-ar părea că este cules bum, mai atunci când se recoltează mierea de palmier !!

Mămăliga, pâinea făcută dintr-un fel de făină de semințe, brânza și vinul, mâncarea de bază a **guanșilor**. La care se mai adăuga carnea de oaie, capră, rizomi de ferigă , fructe și legume...

În ce privește migrația forței de muncă....

Parcă mi-e cunoscut acest fenomen !!!

Cei mai bătrâni, părinții lor sau chiar și mai tineri au încheiat contracte de parteneriat cu dezvoltatori imobiliari, constructori , care au construit pe terenul respectiv blocuri de locuințe destinate închirierii pentru turiști, sau pur și simplu complexe de hoteluri.

Aveau, și au și în momentul de față un sistem foarte ingenios de irigații, fără de care este imposibil de cultivat ceva. Pe insulă plouă de 2-3 ori pe an, dar e mai mult un fel de burniță. Apa se produce undeva aproape de vârful insulei (Vulcanului) așa zisă „Ploaie verticală „,....

Acolo prin contactul norilor cu vapori suprasaturați, în contact cu vegetația, în special copacii, se condensează și de pe frunzele copacilor începe să picure stropi de apă. Aceasta se infiltrează prin solul spongios, asemănător unui burete și se prelinge la vale de pe versanți , constituinduse firul de apă, un fel de pâraiaș, pe care din loc în loc țărani îl colectează în bazine sau pur și simplu sunt construite adevărate baraje.

De aici, printr-o rețea de canale foarte ingenios amenajată, apa se distribuie fiecărui fermier după un program bine stabilit, în funcție de suprafața de teren deținută. La începuturi aceste canale erau confecționate din pietre, bolovani, iar în momentul de față sunt amenajate din elemente prefabricate din beton, prevăzute cu șibăre în dreptul fiecărui

utilizator. Mai nou, mai ales în tenerife și alte zone mai evoluat se observă deja că distribuția apei se face printr-un sistem amenajat cu ajutorul țevilor de metal sau plastic !!!

Vreau să vă prezint câteva aspect privind modul și condițiile de trai ale Guanșilor, Locuințele, creșterea animalelor și cultivarea pământului....

Mai ales după ce spaniolii conquistadorii au pus stăpânire pe țărâm, obligându-i să se retragă tot mai sus pe vale..De asemenea , un aspect foarte grav, le-au tăiat complet accesul la ocean și posibilitatea de a mai pescui.

În Momentul de față, există ferme în care se cultivă Banane, Avogado, Papaya, Portocale, etc.

Așa ceva se găsește în Minimarketurile din oraș, proaspete și ieftine !!

Deși am văzut mai puțin de cum mi-aș fi imaginat, am întâlnit și câțiva localnici care recoltau, adunau seva de la palmieri, din care se face mierea de palmier, Miel de Palma...

Am urmărit cu câtă dibăcie se urcă până sus în vârful palmierului, acolo unde este mănunchiul de frunze. Unii au tăiat pe tulpina palmierului un fel de locașiri, trepte, alții pur și simplu au o scară foarte lungă... Ajuns sus, cu o macetă se face o tăietură din care rezultă ceva

asemănător cu o covată, la o margine se pune o teavă prin care se scurge sucul într-o găleată. Găleata e legată cu o sfoară trecută peste un scripete, în așa fel ca la anumite perioade de timp găleata să poată fi coborâtă și golită. Cel mult la două zile trebuie făcută o tăietură proaspătă, pentru e curge cât mai mult suc. Sucul se fierbe până ajunge la o anumită vâscozitate și dulceață...și asta e mierea de palmier. La Gomera era cândva mare producător de Miel de Palmas pe plan Mondial, dar se pare că în ultima vreme cererea pe piață a scăzut...și pe deasupra se pare că face o concurență serioasă Cuba !!!

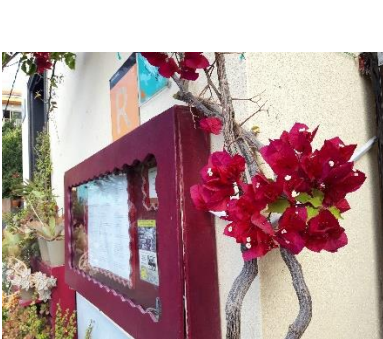

În nenumăratele plimbări pe diferite străzi (am reușit să fotografiez, să immortalizez imagini , aproximativ 4000 de fotografii, că acum în final, când trebuia să fac o selecție, mi-a fost foarte greu....fiecare fotografie spunea ceva, prezenta ceva nou ce trebuie văzut...și mai ales frumos.

Vă prezint o scurtă colecție de străzi cu flori deosebit de frumoase, deși, cred că nu am văzut casă sau clădire în general pe lângă care să nu fie ghivece cu flori sau arbuști și flori plantate, îngrijite și udate zilnic.

În cecece privește Urbanismul, există unele probleme, care am înțeles că sunt foarte greu , dacă nu chiar imposibil de rezolvat. Pe lângă faptul că sunt foarte multe grădini abandonate, aproape de țarm, în oraș există multe locuri de case sau hoteluri.

Dar nu se poate rezolva situația juridică a acestor terenuri, deținătorii fiind plecați de multă vreme prin alte meleaguri, nu sunt făcute succesiuni, moșteniri, nu se pot face comasări pentru construirea unor complexe hoteliere...Și am mai înțeles, din discuții cu localnicii că cei care hotărăsc soarta orașului sunt consilierii municipali..Ori mulți dintre ei sunt deținători în majoritate a tot ce înseamnă fondul hotelier...și probabil din spirit de conservare preferă să dețină monopolul chiriilor în oraș !!!

6.0 La Gomera, nestemata cea mai de preț a

Insulelor Canare

Pe porțiunea oceanică dintre Spania și America de Sud, Insulele Canare sunt cel mai apropiat punct al continentului american. Prin urmare, nu este surprinzător faptul că Christopher Columb în prima sa expediție s-a oprit aici. Mai exact, a făcut-o pe insula La Gomera. Așa a fost pentru că în 1492 alte porturi canare nu erau atât de sigure, de exemplu, cel din Las Palmas. Între timp, cea din Tenerife sau cea din La

Palma nu erau chiar sub stăpânirea spaniolă.

În perioada pre-hispanică, Valle Gran Rey a aparținut lui Orone, unul dintre cele patru cantoane în care La Gomera a fost împărțită la sosirea și înființarea europenilor în secolul al XV-lea. Valle Gran Rey ar fi trebuit să fie un

teritoriu important: toponimia abundentă sugerează că a fost locul de reședință al „regilor” și ghicitorilor. Valle Gran Rey... Valea Regelui Mare ...!!! În acest context, legenda spune că a fost în Valle Gran

Rey, în special în Baja de Secreto, locul unde a fost falsificată „rebeliunea gomeros” din 1488. Adunată în consiliu în această stâncă situată în fața Charco del Conde, figuri mai importante ale aceluși fapt istoric au decis să pună capăt vieții lui Hernán Peraza „tânărul” și, în pas cu guvernul despotice al insulei.

Mérica

După perioada cuceririi, s-a experimentat o anumită specializare economică, cu valea dedicată cultivării trestiei de zahăr și producției de

mătase și produse de autoconsum, și în satul Arure cultivării cerealelor și viilor și producției de animale.

Fotografia veche și cea actuală

Populația, deși scăzută, s-a stabilit în mare parte în satul Arure și a aparținut până în 1812 Parohiei Chipude, dată la care a fost înființată ca municipalitate din Arure. O bună parte din

municipalitatea actuală a continuat să aparțină, până în 1927, mai întâi municipalității Chipude și mai târziu a celei din Vallehermoso, dată la care partea de sud a municipalității este integrată în actuala municipalitate a Valle Gran Rey.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, introducerea culturilor de export și dezvoltarea activității de pescuit au determinat creșterea considerabilă a populației în zona de coastă și pe toată valea.

Aceasta înseamnă că în 1880 Consiliul Local a fost mutat din Arure în La Calera, actuala capitală municipală.

După războiul civil, Valle Gran Rey suferă și un fenomen care este inerent istoriei La Gomera: emigrarea. Deși în secolul al XIX-lea a fost foarte important, în special cel care a mers în Cuba, emigrarea a atins proporții mai mari în acea perioadă postbelică.

Mai întâi în mod clandestin și, din 1950, legal, emigrarea s-a dus în principal în Venezuela și într-o măsură mai mică în țările europene. De asemenea, este importantă emigrarea multor locuitori din Valle Gran Rey în Tenerife.

La Calera și plaja La Puntilla, trecut și actual

De la sfârșitul anilor 60 ai secolului trecut, fluxul de turiști a început să fie observat. Primul din Statele Unite, dar mai ales din Europa Centrală, în special din Germania, mulți călători au descoperit în Valle Gran Rey un loc unde să petreacă sezoane înconjurată de liniștea și frumusețea văii. Acest fenomen a făcut ca în deceniile următoare orașul să devină principalul centru turistic al La Gomera și că astăzi Valle Gran Rey este o destinație consolidată pentru cei care

caută conjuncția de vreme bună, peisaje extraordinare, posibilitatea de a desfășura activități în natura și o cazare și o ofertă gastronomică de calitate.

Guanșii (în berberă *Igwanciyen*, în spaniolă *Guanchos*) sunt băștinașii berberi din arhipelagul Canarelor, înainte de sosirea europenilor. Au dispărut ca popor și cultură, dar au lăsat urme în actuala populație precum și în domeniul arheologiei.

Gravuri guanșe

Din limba guanșă au rămas destule toponime, nume de familie și câteva expresii care confirmă apartenența sa la limbile berbere. Guanșii însă nu au fost niciodată islamizați, ceea ce dovedește că, dacă au avut vreodată contacte cu arabii, acestea au rămas sporadice și probabil ostile. Denumirea de Tenerife este apropiată de Tanezruft din Algeria și Tenere din Niger, desemnând în limbile berbere podișuri

În schimb, guanșii practicau curent "limba fluierată", de la mari distanțe, denumită astăzi *El Silbo*, încă vie în insula La Gomera. Insulele Canare sunt considerate a fi la originea mitului grec al Grădinii Hesperidelor. Insulele au fost denumite „canare” (din latină *canis*, câine) datorită numărului mare de foci(focile erau numite "câini de mare") ce existau pe insule. Canarul (o specie locală de cănăraș: *Serinus canaria*) a fost denumit după insule. Fiind descoperite mai întâi de către puni, de guanși (în berberă: *igwanciyen*), apoi de aventurieri normani și portughezi, insulele au fost în final invadate și cucerite de Castilia spre sfârșitul secolului al

XV-lea, populația locală scăzând în număr pe parcursul timpului, întâi din cauza măcelurilor comise de invadatori și de bolile introduse de aceștia, apoi prin amestecarea lor cu imigranții.

Societatea și religia

Societatea guanșă nu era omogenă în arhipelag: fiecare insulă avea propria sa organizare. Unele erau regate ereditare, altele, republici în care șefii erau aleși. Unele cunoșteau numai proprietatea comună, altele cea particulară. Într-unele, bărbații dominau, într-altele femeile erau egale și puteau conduce comunitățile. Unele societăți erau adepte ale monogamiei, altele ale poligamiei sau poliandriei. **Pretudindeni însă lovirea unei femei era socotită drept o crimă și ca atare pedepsită.** Pe insula Tenerife tot pământul era al regelui ereditar, care îl închiria supușilor săi. Pe Gran Canaria, când era ales un nou șef sau o nouă șefă, unul dintre cetățeni se sacrifica voluntar aruncându-se într-o prăpastie sacră, sinuciderea fiind considerată o mare onoare.

Peștera sacră Belmaco de pe insula La Palma

Guanșii se hrăneau mai ales cu *gofiu*, un fel de cașă de orz, grâu și rizomi de ferigi la care adăugau lapte de capră, fructe, muguri, rareori pește sau carne (tot de capră). Se îmbrăcau în țesături rudimentare sau în piei de capre, cu care erau și înhumați sau depuși în peșterile mortuare unde s-au mumificat. Din și cu lemn, pietre și cochilii, meșteșugeau mobilă și bijuterii. Cunoșteau olăritul și

ceramica, mai sus existând ateliere de confecționat țigle, un fel de olane, preferând culorile negru și roșu. Își vopseau trupul cu aceste culori, precum și cu alb, galben și albastru, după motive simbolice cu semnificație socială. Nu cunoșteau metalul, suclele și armele lor fiind făcute din lemn și piatră, cu părțile tăioase din obsidiană. Casele lor erau rotunde, din lemn, piatră și piei de capre, dar locuiau și în peșteri naturale sau scobite de ei înșiși. Unele așezări erau înconjurate de ziduri de piatră grosolane. O să vă prezint câteva fotografii cu case vechi și practicarea agriculturii în cremurile de demult !!!

Zeitate a fecundității, Museo Canario, Las Palmas

Religia guanșilor este puțin cunoscută și era diferită de la o insulă la alta. Toți însă aveau o zeitate supremă numită Achamán pe Tenerife, Acorana pe Gran Canaria, Eraoranhan pe Hierro și Abora pe La Palma. Femeile din Hierro aveau o zeiță a lor numită Moneiba. În celelalte insule guanșii mai venerau și Soarele, Luna, Pământul și Stelele. Credeau de asemenea în demoni: cel din Tenerife, zis Guayota, era stăpânul unui munte sub care se găsea iadul, numit Eceide (astăzi vulcanul Teide). În caz de molimă, de erupție vulcanică, de secetă sau inundații, guanșii își duceau caprele în pășuni sacre, închinat zeilor, unde despărteau iezii de mamele lor așa ca plânsul acestora să îmbuneze zeitățile respective. Sărbătorile religioase erau peste tot timpuri de pace obligatorie, în care orice război, conflict sau chiar numai ceartă era strict oprit. Dacă doreau să moară singuri, bătrânii de pe La Palma participau la o ceremonie de rămas bun, apoi erau conduși respectuos într-o peșteră mortuară unde erau lăsați în pace, cu o cană de lapte de capră. Ulterior corpul era afumat sau acoperit cu rășină, și pus lângă rudele sale în grotă.

Guanșii, primul genocid al erei coloniale

Înainte ca europenii, cu lacomia lor nepotolită, să facă prăpăd printre amerindieni și negri, victima barbariei deghizate în civilizație a căzut chiar un popor alb, înapoiat tehnologic dar totuși alb. Nu descoperiseră fierul, așa că toate uneltele și armele erau din lemn și piatră !!! E vorba de guanșii din Insulele Canare. Guanșii, din care, la fel ca în cazul aborigenilor tasmanieni, nu a mai rămas NIMIC, sunt o mărturie a faptului că atunci când colonialismul vrea sclavi și supraprofituri el nu se dă în lături nici să-și masacreze proprii “confrați de rasă”. “Solidaritatea de rasă” a fost mereu pentru imperialiști și rasiști o vorba goală...!!!.

Au aflat-o prea bine irlandezii din partea Imperiului Britanic. Au aflat-o prea bine rusii, ucrainenii, bielorusii, sârbii, cehii, polonezii din partea lui Hitler. Și au aflat-o și **guanșii** în secolul 15, cu decenii înainte ca vasele piraterești ale lui Columb să tragă la țârmul Hispaniolei, primul tărâm răvășit de cuceritori în Americi. Prea puține se știu despre originea guanșilor. Ca erau albi o putem afla nu doar de la cronicari ci și de la mumiile ramase de la ei, care aveau părul blond-roscat. Ce se mai știe este faptul că ei duceau, când au fost descoperiți de europeni, o existență izolată total de restul lumii; ei nu erau mai puțin ruți de lumea europeană și cea islamică, în ciuda proximității în spațiu, decât erau amerindienii din Antile la venirea lui Columb- conchistadorii puteau foarte bine să le pară cazuți din cer, și dacă ar fi venit extratereștrii în locul conchistadorilor ei nu ar fi reușit să pară în ochii **guanșilor** mai străini de lumea asta.

Europenii ajung în insule abia în secolul 14, prin genovezul Lanzarotte Molocello, care pune piciorul în insula ce-i va purta numele în anul 1310. El este urmat de un alt genovez, Niccoloso di Rico, în anul 1340. Cucerirea spaniolă începe în 1404. Care erau lumile care se aflau față în față? Europa era în Evul Mediu târziu și în pragul epocii moderne. Zorii producției capitaliste se iviseră în

Occidentul european și, odată cu ele, o uriașă foame de bani, sclavi și resurse. Europeanii cunoșteau oțelul și praful de pușcă. Armele din piatră și lemn ale **guanșilor** (sulițe, săbii de lemn și scuturi, mici pe unele insule, mari cât un stat de om pe altele) nu se puteau masura cu săbiile de Toledo și cu armurile care acopereau tot corpul. **Guanșii** duceau o luptă dinainte pierzătoare. Și totuși puterea lor de rezistență, cum vom vedea, s-a dovedit remarcabilă. Nu trebuie niciodată subestimaăa forța omului care lupta pentru Libertate. Acolo, în râpele Canarelor, s-au dus lupte care prefigurau epopeile scrise de Geronimo, de Sitting Bull și de alți Eroi ai luptei anticoloniale, secole mai târziu. Acolo, în relieful accidentat al acestor insule colonialiștii europeni au aflat pentru prima oară ce răsplată primești când râvnești la ce este al altuia. E o epopee mai puțin cunoscută dar nu mai puțin vrednică de stima noastră.

Cultura guansilor, deși primitivă tehnologic, este remarcabilă.. Unic în lume, cu excepția câtorva alte locuri, era limbajul lor fluierat, EL SIBO, de o complexitate uluitoare, care le permitea să-și transmită mesaje în munți pe distanțe foarte mari. **Guanșii** formau deseori lanțuri umane care, fluierând din aproape în aproape, reușeau să răspândească mesaje pe suprafața unei întregi insule.

Desăvârșita cunoaștere a patriei muntoase, ingeniozitatea, șiretenia și dragostea de Libertate s-au vazut foarte bine în anii 1490, când, în singura insulă rămasă necucerită în totalitate, Tenerife, mândrul șef Bencomo, regele (mencey) din Taoro, l-a înfruntat pe lacomul conchistador Alonzo Fernandez de Lugo. În fața **guanșilor** se prefigurau sclavia și moartea. În restul arhipelagului stăpânii spanioli, cu sprijinul capitaliștilor genovezi și germani, inclusiv al preabogatei familii Welser din Augsburg, instituiseră un infern al zahărului, similar celui ce-l vom întâlni sute de ani mai târziu în Haiti, Cuba sau Jamaica. **Guanșii** deveniseră sclavi în propria lor țară. Cei loiali lui Bencomo erau hotărâți ca mai bine să moară decât să ajungă și ei așa. Ce a urmat a fost Posada Canarelor, iar în rolul lui Carol Robert s-a găsit arogantul Alonzo Fernandez de Lugo. Cu abilitate Bencomo l-a atras pe conchistador într-o trecătoare îngustă

și, de sus, a prăvălit uriași bolovani, ucigand 80% din soldații invadatori în doar cateva minute și rănindu-l pe însusi de Lugo, care a scăpat cu fuga, lăsându-i pe restul să fie devorați de câinii sălbatici care au dat încă din Antichitate numele insulelor.

Din păcate pentru **guanși**, Spania, deja un imperiu, avea importante rezerve de oameni și, doi ani mai târziu, de Lugo s-a întors. Bencomo a fost ucis dar fiul sau, Bentor, a continuat rezistența. Aplicand tactica mai prudentă a asediului, de Lugo a înfrânt grosul fortelor sale și l-a forțat să se retragă în ținutul stâncos Tigaiga, lângă vulcanul Teide. Rămas singur dar sfidător, asemenea lui Decebal cu peste un mileniu în urmă, Bentor a ales calea sinuciderii, aruncându-se în prăpastie cu strigătul “Pentru pământul meu!”

Guanșii

Singurele insule, pe care europenii au descoperit viața, sunt aceste insule numite Canare. Populația autohtonă se numea, așa cum am mai menționat, **guanșii**. Avem foarte putine informatii despre acestia din simplul motiv ca au fost exterminați de spanioli, încă din sec XVI. Se vorbește despre **gunași** ca despre un popor curajos. În momentul cand conquistadorul spaniol Alonsi Fernandez de Lugo a coborât pe insulă, însoțit de 2000 de soldati, regele local din Raoro, principala cetate a **guanșilor**, a opus o rezistență îndârjită. Oamenii săi, îmbrăcați în blănuri de animale și înarmați cu sulite și topoare i-au alungat pe spanioli de pe pământurile lor. Spaniolii au revenit anul următor și au reușit să cucerească insula, profitând și de molima, care a macinat populația locală (bolile europene erau fatale acestor locuitori). **Guanșii** au fost supuși, dar s-au revoltat în numeroase rânduri împotriva stăpânirii de pe continent, Tenerifele (cum au numit spaniolii insula) fiind „*butoiul cu pulbere al Spaniei*” alături de Țara bascilor. Cultura și civilizația guanșă a fost supusă unui regim de exterminare metodică (aceiași la care au fost supuși

irlandezii de către britanici) fiind în întregime interzise (pe timpul dictaturii lui Franco, chiar și numele de guans era interzis?!), iar numeroși localnici ai insulelor au fost nevoiți să-și schimbe numele.

Pelicar, un rege al guansilor

Ceea ce știm despre guansi cunoaștem din scrierile cronicarilor spanioli și din descoperirile arheologice făcute până acum. Guansii erau triburi de vanatori-culegători cu un stil de viață foarte asemănător populațiilor din epoca de piatră.

Se știe că trăiau în peșteri și în colibe și că foloseau unelte nemetalice, pentru că locuiau pe o insulă vulcanică, fără minereuri de metal. Cunoșteau arta ceramicii și aveau cunoștințe de bază despre agricultură.

De asemenea, practicau o formă de imbalsamare și mumificare a morților, precum și trepanații asupra celor vii. Mumiile erau pastrate în peșteri, iar cadavrele celor cu statut social inferior erau îngropate.

Oficial se crede că guanșii proveneau de pe coastele africane. Ipoteza nu are însă susținere deoarece acești oameni nu aveau nici un fel de cunoștințe de navigație, iar bărcile lor erau mici și primitive. Aveau și o frică nativă de apă, frica ce nu se justifică la un popor care trăia pe insule în mijlocul oceanului. Deci, cine erau **guanșii**?

Înfățișarea lor i-a uluit pe spanioli: erau înalți (peste 2 m), blonzi și aveau ochi albaștri, deci nimic de origine africană. Probabil că locuiau pe aceste insule dintotdeauna.

Cert este că au creat o civilizație înfloritoare și o cultură deosebită. Aveau un alfabet

propriu, din care nu s-a păstrat nimic, cunoșteau ceramica, practicau o agricultură intensivă. Legenda spune că au fost guvernați de nouă regi ai domniilor atlantice. Aveau o religie monoteistă, spre deosebire de toate celelalte popoare cu care intraseră în contact (care erau politeiști).

Cea mai plauzibilă ipoteză este cea potrivit căreia ar fi urmașii atlantilor, iar arhipelagul Canarelor, rămășița aceluia vast continent dispărut, Atlantida.

Concluzii

Azi insulele Canare sunt considerate a fi insulele fericirii, în primul rând datorită climei. Spaniolii când au ajuns aici au fost uimiți de frumusețea locurilor și de modul de trai al populației locale. Legende spun că era o societate perfectă și foarte bine organizată.

Acum, după ce am vizitat insulele și am locuit mai bine de șase săptămâni în orașelul de pe țărmul Oceanului Atlantic, susțin cu tărie că Insula La Gomera și orașelul Vale Gran Rey sunt Raiul pe pământ... O lume mirifică, cum nu am mai întâlnit pe pământ până acum !!! Probabil că, dacă nu ar fi fost exterminați, gușonii ne-ar fi lăsat anumite indicii ale istoriei lor.

La Gomera este una dintre cele 7 insule Canare, care se întinde pe o suprafață de 369.76 km,² având în anul 2006 în jur de 21.952 locuitori. Insula deține un port și un mic aeroport, iar

traseele rutiere sunt de o calitate foarte bună.

Insula La Gomera este destul de puțin vizitată de către turiști, astfel dacă pe aeroportul din Tenerife ajung aproximativ 13 milioane de pasageri anual, pe cel din La Gomera, în jur de 32.000 de pasageri. Se spune că esențele tari se păstrează în sticlute mici. Adaptând această afirmație contextului, cred că se aplică în întregime micuței insule La Gomera, un loc absolut senzațional, cu peisaje de o frumusețe aparte, destul de puțin marcat de trecerea timpului și în care legendele și tradițiile sunt păstrate cu sfințenie.

La Gomera este unul dintre locurile pe care, vizitându-le, ajungi să înțelegi multe despre viață în general. Mai mult, ajungi să vezi cu alți ochi valorile impuse de contemporaneitate și să

înțelegi că uneori, natura, istoria, tradițiile, obiceiurile, graiul devin moștenirea cea mai de preț pe care o lăsăm generațiilor următoare și nu aspectele de ordin economic. Am străbătut în lung și lat insula, erau foarte multe locuri de Belvedere, așa numitele “ Mirador”...Pe lângă faptul că de acolo puteai contempla tot orizontul și văile din jur, la fiecare loc era amplasată o tablă de aproximativ 1 mp pe care în limba spaniolă și engleză erau marcate și povestite cele mai importante obiective de văzut...Și , interesant, fiecare loc avea o anumită poveste. O istorioară legată de trecutul acelu loc..!!!

Pentru a ajunge în La Gomera, am luat feribotul Fred Olsen Express care pleacă din Los Cristianos (Tenerife) și, în mai puțin de o oră, ajunge în San Sebastian (capitala insulei La Gomera). Trebuie să recunosc că, înainte de a ajunge în La Gomera, nici măcar nu m-am gândit că o să descopăr aici o adevărată bijuterie a naturii, însă am înțeles că am ajuns într-un loc aparte de cum am pătruns pe insulă. Am fost de-a dreptul fascinat de frumusețea văilor,

munților, plajelor, vegetației insulei. Fotografiam non-stop și filmam (cum am mai spus am făcut peste 4.000 de fotografii și filme..!!!) parcă din dorința de a păstra vie amintirea acestei insule binecuvântate cu frumusețe și simplitate. Ceea ce de asemenea m-a fascinat în La Gomera a fost accentul pus pe tradiții și pe diverse legende locale, și deși m-am gândit că este nevoie de o listă amănunțită a locurilor de vizitat, ajuns pe insulă am constatat că insula, în totalitatea ei, reprezintă un mare obiectiv turistic.

Cu toate acestea, cele mai frumoase zone / regiuni mi s-au părut: Roques de Hermigua, Los Telares, Vallehermoso, Valle Gran Rey, precum și plajele: Playa de San Sebastian (aproape de port), Playa de la Cueva, Playa Santa Catalina, plajele din Valle Gran Rey.

Parcul Național Garajonay

Parcul Național Garajonay este cea mai importantă atracție turistică a insulei La Gomera. Pacul este populat cu laurisilve, (Dafin), o masă verde de vegetație preistorică unică în regiune. Ea a acoperit tropicele milioane de

ani în urmă, iar acum supraviețuiește în La Gomera datorită climatei sale excepționale, temperate. Povestea parcului își are originea într-o legendă locală. Se spune că înainte ca insula să fi fost cucerită de către spanioli, în La Gomera trăia o frumoasă prințesă pe nume **Gara**. Ea s-a îndrăgostit de fiul unui țăran sărac din Tenerife, pe nume **Jonay**. Acesta naviga cu ajutorul unei plute pentru a o vizita în fiecare zi. Însă un preot le prevestește un sfârșit tragic, iar profetia ajunge să se împlinească. Într-o zi are loc un puternic cutremur, vulcanul El Teide din Tenerife erupe, iar marea din jurul insulei La Gomera se transformă într-una de sânge. Familia prințesei Gara îl alungă pe tânărul Jonay și-l forțează să se întoarcă în Tenerife. Cu toate acestea, dragostea lui pentru prințesă a fost atât de puternică, încât a revenit în La Gomera doar câteva săptămâni mai târziu. Împreună, cei doi au fugit în zonele muntoase și s-au ascuns în pădure. Cum nu vedeau nicio posibilitate de a rămâne împreună, cei doi hotărăsc să se sinucidă, murind unul în brațele celuilalt. De atunci, pădurea mistică din Parcul Național La Gomera a luat numele de **Garajonay**.

Pădurea El Cedro

O altă pădure deosebit de frumoasă este El Cedro, o veche pădure de laurisilve declarată World Heritage Site de către UNESCO. Recunosc că nu am reușit să văd această pădure, însă căutând pe Google poze, tind să

cred că este una dintre cele mai spectaculoase păduri din lume (iar UNESCO, prin distincția acordată, confirmă acest fapt), care îmi

amintește pe alocuri de secvențe din filmul „Avatar”.

Laurisilvele reprezintă un ecosistem unic în lume. La ora acuală, laurisilvele constituie cele mai mari păduri de dafini și lauri și sunt alcătuite în proporție de 90% din pădure primară, neatinsă de sute de ani. Cele întâlnite în Madeira sunt mai bine păstrate decât laurisilvele din insulele Azore și Canare. Sunt alcătuite din copaci bătrâni care ating uneori lungimi de 40 metri.

Silbo Gomero – un limbaj de fluierat protejat de UNESCO

În regiunea La Gomera, pentru a putea comunica dintr-un deal în altul, peste văi, vechii locuitori ai insulei comunicau prin fluierat. Acesta are la bază un vechi dialect spaniol, este format din 2 vocale și 4 consoane și poate parcurge o distanță de până la 5 kilometri. Silbo Gomero a fost declarat ca o *Capodoperă a Patrimoniului Oral și Imaterial al Umanității* de către UNESCO în 2009, iar în 1997, Parlamentul Insulelor Canare a aprobat o moțiune de includere a limbajului Silbo Gomero în curriculum-ul școlar al insulei pentru ca generațiile următoare să păstreze acest limbaj tradițional. Mai mult, există școli speciale care formează traineri acreditați în **Silbo Gomero**.

Monumentele Cristofor Columb

La Gomera a fost ultima locație în care Amiralul Cristofor Columb a poposit înainte de descoperirea Americii.

În 1492 ajunge cu cele trei nave ale sale în portul din La Gomera (considerat de către Amiral cel mai bun dintre toate porturile insulelor Canare), iar de aici își face proviziile și rezervele de apă

potabilă pentru marinarii săi. Se spune că prietenia cu care a fost primit de către locuitorii acestei insule, l-au determinat să aleagă și în alte două situații portul din La Gomera (în 1493 și 1498). Așadar, Amiralul Columb pornește pe 6 septembrie 1492 din La Gomera, pentru a descoperi Lumea Nouă (America) pe 12 Octombrie 1492. La Torre del Conde (Turnul Curții) reprezintă cea mai veche fortăreață miliară din insulele Canare, construită în anul 1450 cu scopul de apărare împotriva unei posibile revolte a populației indigene din insulă. Aici se presupune că Cristofor Columb s-ar fi întâlnit cu Lady Beatriz de

Bobadilla, Señora Insulei La Gomera. Aproape de Turn se găsește clădirea Real or del Medio, în care există diferite obiecte din secolul al XV-lea împreună cu o menționare: “*Con esta agua se bautizó América*” / (*America a fost botezată cu această apă*).).

Cum poate am mai menționat, Insulele Canare sunt un arhipelag aflat în Oceanul Atlantic format din șapte insule (Tenerife, Fuerteventura, Gran Canaria, Lanzarote, La

Palma, La Gomera și El Hierro), toate de origine vulcanică. Insulele aparțin Spaniei, formând o comunitate autonomă a acestei țări, în pofida distanței mari de peste o mie de kilometri de Spania continentală, Insulele Canare fiind mult mai apropiate geografic de coasta nord-vestică a Africii, aflată la doar 108 kilometri.

Insula La Gomera este a doua cea mai mică dintre cele șapte, după El Hierro. Are o suprafață de 369.76 kilometri pătrați și o formă asemănătoare cu a unei portocale tăiate pe jumătate.

Cel mai înalt vârf este Garajonay – 1487 metri, micuț în comparație cu Pico del Teide din Tenerife (3718 m). (Vulcanul..pe care l-am ratat de data asta, din cauza vântului din Sahara și a ceții cu Praful galben, Kalima, care reduce vizibilitatea le 20-30 de metri...Am fost nevoiți să ne întoarcem din drum, de undeva unde am depășit instalația de Telecabină și vulcanul mai redus ca înălțime, care am înțeles că încă mai erupe din când în când, cu regretele de rigoare ...!!!!)

Din punct de vedere administrativ, insula este împărțită în șase municipalități: Agulo, Alajero, Hermigue, San Sebastian de la Gomera (capitala insulei), Vallehermoso și Valle Gran Rey.

Am pornit cu mașina închiriată, spre Parcul Național Garajonay, intrat în Patrimoniul UNESCO în anul 1986, aflat în partea centrală și de nord a insulei. La fel ca în Tenerife, drumurile din La Gomera sunt foarte bune, dar înguste și extrem de virajate. Pe măsură ce înaintam spre nord, peisajul arid din est și sud lăsa locul unor peisaje mult mai verzi. Pe traseu am oprit pentru poze în locuri de belvedere la Mirador de Agando, Mirador de La Laja și pe Valle Hermoso. Am admirat domurile vulcanice numite **Los Roques**, formate din Roque de Ojila, Carmona, Zarcita, Las Lajas și Agando, care stau mărturie a importanței activității vulcanice și a eroziunii în „sculptarea” terenului insulei.

În Parcul Național Garajonay am avut o oprire de o oră pentru o gustare și o cafea, apoi o scurtă plimbare prin pădure în Laguna Grande. Laurisilva, pădurea de dafini, un arbore specific Insulelor Canare, m-a încântat. Copacii își păstrează frunzele tot timpul anului. Datorită climatului umed și răcoros, aici s-au dezvoltat în voie o mare varietate de plante sălbatice, ferigi uriașe și licheni, dar și multe specii de flori. Pe insulă nu există cursuri permanente de apă, dar, cu toate acestea, s-a dezvoltat o vegetație abundentă folosind ca sursă de apă umezeala din aer, din ceața care înconjoară permanent partea muntoasă a insulei, vaporii de apă condensând noaptea pe frunzele copacilor, fenomen numit „ploaie orizontală”.

Următoarea oprire a fost în apropiere de Agulo, unde am luat masa de prânz la Las Rosas, care face parte dintr-un lanț de restaurante cu același nume. Ne-au fost servite specialități gomerane,

udate din belșug cu vin alb sau roșu. Mâncarea a fost ok, dar nimic deosebit. Mi-a plăcut vinul roșu, ușor și aromat, gen căpșunică. Nemții, prietenii alături de care am luat masa au fost încântați de cartofii specifici zonei aseasonați cu red mojo. Mie nu mi s-a părut că ar fi cu nimic diferiți la gust de cartofii copti în coajă pe care îi mâncam în copilărie uneori iarna, doar că eu îi mâncam cu unt și sare pentru că nu auzisem pe atunci de **red mojo**. Mojo rojo este un sos specific zonei și conține ulei de măsline, sare, ardei roșu, usturoi, coriandru, chimen.

Însă partea cea mai interesantă nu a fost mâncarea, ci demonstrația a ceea ce înseamnă *Silbo Gomero*, limba fluierată, un mod tradițional de comunicare între gomerani și materie de studiu în școli, după spusele ghidului, care întâmplător era în trecere pe acolo cu un grup de turiști !!. Orice frază era transpusă în fluierături, indiferent de limba în care aceasta era exprimată. Au existat comunicări interactive cu turiștii prezenți, pentru a ne convinge de „eficiența” acestui limbaj și a funcționat perfect.

Pe principala stradă a capitalei, San Sebastian, Calle Real, erau principalele noastre obiective: biserica cu hramul Adormirii Maicii Domnului (Nuestra Senora de la Asuncion), în care

Cristofor Columb ar fi rostit ultima rugăciune înainte de plecarea spre Lumea Nouă pe care urma să o descopere, Casa lui Columb (Casa de Colón), restaurată și transformată în muzeu în care sunt expuse hărți și machete ale corăbiilor, și Casa de Aduana în curtea căreia se află Pozo de la Aguada, puțul folosit de marinarii lui Columb pentru completarea rezervelor de apă de pe corăbiile sale.

Iglesia Nuestra Senora de la Asuncion reprezintă o combinație armonioasă între stilurile maur, gotic și baroc. Aceasta a suferit

transformări succesive de-a lungul secolelor, construirea schitului inițial fiindu-i atribuită lui Hernán Peraza cel Bătrân în secolul al XV-lea.

Nu puteam rata nici Turnul Contelui (Torre del Conte), aflat într-un parc din apropierea portului. Turnul Contelui datează din 1447 fiind una dintre cele mai vechi clădiri din Insulele Canare. Acesta a fost locuit de Beatriz de Bobadilla, soția contelui de la Gomera Hernan Peraza, al cărui tată construisese turnul. Conform legendei, contele a fost ucis de către băștinașii guanches în timpul unei întâlniri amoroase cu

prințesă guanches, a urmat o revoltă a populației indigene, iar soția acestuia Beatriz s-a refugiat în turn solicitând ajutorul conducătorului insulei Gran Canaria, Pedro de Vera, pentru înăbușirea rebeliunii.

Ne-am mai plimbat ceva timp pe străduțele înguste și pitorești ale orașului-capitală a insulei, am făcut câteva cumpărături din micile magazine din apropierea portului și apoi ne-am îndreptat spre terminalul feribotului. De pe digul înalt de beton am mai făcut câteva fotografii cu portul și o vedere generală a orașului.

Spre deosebire de Tenerife, La Gomera este o insulă aproape „virgină”, neafectată încă de turismul de masă. La întoarcere, sus “în munți” , la înălți ne-a prins înserarea, aerul se răcise foarte tare și am avut

satisfacția să vedem “Ploaia orizontală”, nori care alergau, grei de

vapori, purtați de vânt și apa condensată, ca un fel de burniță, pe parbrizul mașinii și vegetația din jur !!!

7.0 Excursii pe toate drumurile insulei La Gomera

În câteva zile, am închiriat o mașină cu care am vizitat în amănunt aproape toată insula, cu punctele de belvedere (Mirador !), dar mai ales satele, gospodăriile și casele mai vechi, modul cum încă se mai cultivă pământul, într-un cuvânt, am fost curios să văd cum trăiesc acolo țărani...

Alternând cu excursii în zonele și satele mai apropiate , unde m-am deplasat cu autobușul sau alt mijloc de transport (Taxi), până în apropiere, iar la întoarcere am revenit per pedes , studiind și analizând atent toate aspectele din viața insularilor ... (am surprins și câțiva țărani la sapă, desi majoritatea culturilor sunt plantațiile de banane, avogado, portocale, papaya,etc)

Voi începe a vă povesti cu punctul de plecare, locul unde am locuit la copii, în locuința închiriată, undeva aproape de port...și de la cartierul La Playa, în celălalt capăt al orașelului , cam la 4 km distanță, acolo unde pe țărmul Oceanului Atlantic, la aproximativ 100 de metri de plajă este noua locuință a copiilor, de la care au primit cheile dupa două săptămâni de la sosirea mea pe insula....

Valea Regelui Mare

Valle Gran Rey este o municipalitate aparținând provinciei Santa Cruz de Tenerife , pe insula La Gomera (Insulele Canare , Spania). Este al doilea municipiu cel mai populat de pe insulă, după San Sebastián de La Gomera , capitala insulei.

Tiara de Santiago al amanecer

Este situat în vestul insulei, mărginindu-se cu municipalitatea Vallehermoso , având o suprafață de 32.36 km². Altitudinea capitalei municipale este de aproximativ 50 de metri deasupra nivelului mării, atingând o altitudine maximă de

1225 metri deasupra nivelului mării la vârful central al insulei.

Calera, Borbalán, Vueltas sau La plaja).

Centrul său urban este împărțit în principal în două nuclee principale: El Valle Alto (cu centre de populație precum: Los Granados, El Hornillo, La Vizcaína sau El Retamal) și Valle Bajo (cu centre de populație precum: La

Situat într-o râpă mare care provine din satul din apropiere Arure, este fosta capitală a municipalității. Valle Gran Rey a devenit principala zonă turistică din insula La Gomera.

Playa del Inglés, frumusețea peisajelor sale, cu cartierele sale cu case albe și nuanțe de maro care contrastează cu verdele site-urilor sale: Guada, El Guro, The Biscayne, sunt unele dintre aceste cătune mici legate de multe trasee care duc la plajele sale 2 vastul platou din La Merica sau satul Chipude.

Atracția principală a municipalității este cu siguranță alegerea sa de plaje, cea mai bună din insulă, cu nisip negru fin și ape pur albastre. Printre altele, trebuie să menționăm: Playa de las Vueltas,

situată în apropierea portului; Charco del Conde, laguna un mic golf natural unde tinerii se bucură de scăldat; La Playa și La Puntilla, statuia situate în zona de vest și cu o extindere semnificativă, sau Playa del Ingles, poate unul dintre cele mai uimitoare colțuri ale insulei, unde nisipul negru și vijelia valurilor împreună cu stâncile din La Merica face un cadru natural care nu se găsește în niciun alt loc

al Insulelor Canare.

Infrastructura de cazare este destul de completă, cu o selecție bună de apartamente și pensiuni, precum și infrastructura de agrement, cu o mulțime de activități de făcut în timpul liber. Trebuie să evidențiem călătoriile

care pleacă din portul Vueltas către Los Organos, în municipalitatea vecină Vallehermoso. Aceste stânci sunt o adevărată minunăție a acțiunii eroziunii asupra calcarului. De asemenea, există mai multe companii care oferă biciclete pentru închiriere sau alte servicii, cum ar fi activități organizate de mers pe jos. Valle Gran Rey are o locație strategică pentru comunicațiile pe insulă și o rețea de trasee potrivite perfect pentru tot felul de utilizatori.

În fiecare zi, dis de dimineață, sau după micul dejun grupuri de tineri sau cupluri de pensionari nemți, pleacă în drumeții, pe trasee de munte, foarte bine marcate și îngrijite. De data asta, eu mare pasionat

al muntelui și drumeției a trebuit să mă mulțumesc cu traseul zilnic de la locuința copiilor unde locuiesc cu chirie până la noua locuință cumpărată în Cartierul La Plaja. Sau trasee scurte, în excursiile cu mașina...că nu mă mai ajută picioarele !!!

Plaje importante :

- Fântâna contelui
- Dantela
- Plaja La Calera
- Playa del Inglés
- Callao din Moza
- Fântâna La Condesa

De la 1 ianuarie 2014, municipalitatea avea o populație de 4181 de locuitori, fiind a doua cea mai populată de pe insulă, după San Sebastián de La Gomera , și ocupând poziția 39 în provincia Santa Cruz de

Tenerife. Populația relativă a fost de 129.20 locuitori / km².(din Statisticile Primăriei)

Este o municipalitate a cărei populație este dispersată pe scară largă în numeroase cartiere și cătune, care sunt în mare parte dispuse de-a lungul râului care îi dă numele și pe platforma de coastă. Capitala este stabilită în locul La Calera din 1930, înainte de a fi în Arure, care și-a dat numele municipalității. Valle Gran Rey este formată dintr-un set de nuclee distribuite de Valea care îi dă numele.

Palmier în cartierul Casa de La Seda, Valle Gran Rey.

Economia Valle Gran Rey s-a bazat până în anii 70 ai secolului XX pe pescuit și agricultură, în special pe cultivarea bananelor . De atunci, a dobândit o anumită relevanță ca destinație turistică alternativă, ceea ce a dus la o anumită dezvoltare urbană. În prezent, prin sectorul terțiar se obține cel mai mare venit, în special prin turismul provenit în principal din Germania și Insulele Canare.

Sărbători importante în Valea Regelui Mare:

- Doamna din Los Santos Reyes , în schitul care îi poartă numele, în centrul localității Casa de La Seda, în Valle Gran Rey. Fiecare 6 ianuarie este o vacanță în municipalitate.
- San Antonio de Padua , pe 13 iunie, în Guadá, El Retamal.
- Sfântul Ioan Botezătorul , 24 iunie.
- San Pedro și San Pablo , desfășurate pe 29 iunie în Barrio de La Playa.
- Doamna Fecioara din Carmen , sărbătorită pe 16 iulie lângă digul Las Vueltas. Procesiunea maritimă iese în evidență pe

data de 16 în onoarea Virgen del Carmen, care pornește de la digul Las Vueltas până în cartierul La Rajita.

- San Miguel Arcángel , pe 30 septembrie, în Barrio de Vueltas.
- Doamna Fecioara din Fatima , în Barrio de La Playa, pe 20 august.

El Palmarejo - satul Arure

De la Valle Gran Rey există o cale de legătură restaurată între districtul Los Granados și Arure, pe care trebuie depășiți 750 de metri de altitudine și am parcurs o porțiune între Mirador del Palmarejo și Arure.

Acest traseu este frumos, la care nu te-ai aștepta la început, deoarece drumul principal Valle Gran Rey - Arure trece prin două tuneluri. Dar sunt vederi foarte impresionante asupra Valle Gran Rey, spre insulele El Hierro și La Palma și îți poți plimba privirea prin pajiști bogate în vegetație deasupra satului Arure. Din locurile de Belvedere (Mirador !!) am făcut mici plimbări, de maxim 1 km, pentru a beneficia din plin de frumusețea locurilor.

Punctul de plecare: Mirador de César Manrique, există locuri de parcare pe marginea drumului. **Foto** De-a lungul căii indicate, se ajunge la înălțimea deasupra tunelului din fața Arure. Aici te urci în sus la “furculița” din dreapta și ajungi la cimitirul din Arure deasupra unei pajiști. Acum este semnalizat din nou în jos, spre Arure, către Ermita Fecioară de la Salud. Pe drumul principal, aproximativ 200 m mai la stânga, în fața barului-restaurant El Jape, o scară (nu este indicată) ne duce înapoi spre panta de deasupra Arure. Traseul de pantă duce de-a lungul unei mici păduri și a unui platou înapoi spre punctul de deasupra tunelului).

Sărbători tradiționale în Arure

- Doamna noastră de Fatima , 13 mai.
- Fecioara noastră Fecioara La Salud și San Buenaventura , 13 și 14 iulie.
- San Salvador și San Nicolás , 15 și 16 august.

Revenind la Arure, după tunel, vom lua primul viraj la dreapta. Suntem deja în ultima secțiune a turului nostru și vom trece prin limitele Parcului Național „Garajonay” și traversând mici centre de populație (nu mai puțin importante) din satele Las Hayas, El Cercado cunoscut din urmă pentru a fi locul din La Gomera unde tradiționalul ceramică fără strung este încă elaborat din generație în generație, acolo vom găsi centrul de interpretare „Las Loceras”.(acolo se confecționează manula olanele din materialul din zonă, olane cu care se acoperă construcțiile din cele mai vechitimpuri, fiind de fapt singurul loc unde se găsește pământul, materia primă pentru aceste produse !!)

Fosta capitală a municipalității, cătunul din Arure este unul dintre cele mai importante complexe arhitecturale din partea de vest a La Gomera. Casele sale din piatră sunt un exemplu clar al variantelor constructive care apar în această zonă a insulei, cu vedere spre sud pentru a profita de cel mai mare număr posibil de ore de zi.

Steagul Albastru este un premiu acordat anual din 1987 de Fundația Europeană pentru Educația Mediului plajelor și porturilor care îndeplinesc o serie de condiții și facilități de mediu. Criteriile de obținere a pavilionului albastru sunt împărțite în patru domenii fundamentale: *Calitatea apei pentru scăldat, Informații și educație pentru mediu, Management și siguranță pentru mediu, Servicii și facilități.*

Statutul Steagul Albastru este acordat plajelor din peste douăzeci de țări din Europa , patru din Orientul Apropiat , una din Asia de Est , trei din Africa , opt din America și una din Oceania .

Concesiunea ecusonului Blue Flag necesită respectarea reglementărilor privind calitatea apei, siguranța, serviciile generale și managementul mediului.

Continuăm cu descinderea în satul Las Hayas, învecinat cu parcul național și înconjurat de livezi de palmieri, idilicul sat de munte se află

într-un peisaj deluros. Nori groși de ploaie trec adesea peste Las Hayas, care se află la peste 1000 de metri deasupra nivelului mării, permițând agricultura pe tot parcursul anului. Așezământul Las Hayas este mai bine cunoscut din motive culinare.

Specialități locale

Localnicii se simt ca acasă în barul Ampuro, care servește nu numai băuturi, dar și mâncăruri excelente de cabrito și specialități locale. În special drumeții, se bucură de barul La Montana, la micuțul arbore de Eucalipt. Vegetarienii se bucură de mese delicioase la Dona Efigenia de peste trei decenii.

Site-ul rural Jardin Las Hayas este situat în frumosul cătun din Las Hayas, în municipiul Valle Gran Rey, pe insula La Gomera, la doar câțiva metri de magnificul parc național din Garajonay, declarat patrimoniu

mondial de către UNESCO în 1986.

Cu mașina se ajunge ușor pe drumul din Valle Gran Rey, prin Arure, până la cătunul din Las Hayas, care se află în vestul graniței Parcului Național Garajonay, înainte de a coborî spre Valle Gran Rey.

Din Valle Gran Rey este drumul principal și după tuneluri, în Arure, se ia prima abatere spre dreapta; următorul Hamlet după cimitir este satul Haga. De la aeroport, trebuie urmat drumul către Valle Gran Rey, trecând Alajeró, Igualero, Chipude și El Cercado, iar următorul sat este Las Hayas

Sărbători tradiționale la Hayas

- Doamna din Coromoto , primul weekend al lunii septembrie.
- San Andrés și Santa Bárbara , fiind ultimul weekend din noiembrie.

Apa magică a lui Los Chorros de Epina

În muntele Vallehermoso, La Gomera, se află Los Chorros de Epina, o fântână cu apă de izvor care are șapte țevi de lemn de epocă. Conform tradiției populare, apa sa are proprietăți vindecătoare. Familiile înstărite din Vallehermoso și-au trimis servitoarele la Epina (investind o zi de drumeție) pentru a obține apă din această sursă și pentru a se asigura că era cu adevărat apa din Los Chorros de Epina, ar trebui să ofere și o foaie de caiet, un copac care a crescut doar lângă această sursă magică.

Ei spun că cine bea din conductele lor este beneficiat de avere și dragoste. Dar pentru ca jeturile să-și dea binecuvântarea celor care beau ... ei trebuie să respecte anumite reguli, începând mereu să bea de la stânga la dreapta, să găsească

dragoste: femeile trebuie să bea din pipă, bărbați din ciuturi...

Specialități culinare

Potaje este un fel de mâncare pe bază de legume și leguminoase gătită cu multă apă. Variantele acestui fel de mâncare sunt nenumărate și depind în principal

de soiurile alimentare și de disponibilitatea regională a alimentelor. Acest soi face ca cuvântul tocană să apară în meniuri însoțite de prepozițiile „cu” sau de și, în acest fel, variantele sunt numite, de exemplu: tocană cu / din; tocană cu ceapă etc. În Gastronomia Spaniei Tigaia cu legume este un fel de mâncare pe bază de leguminoase și legume (de obicei, năut, dar există, de asemenea, fasole sau tocană de linte)

Fluier Gomero , El Silbo

Fluierul este un limbaj fluierat practicat de unii locuitori din La Gomera (Insulele Canare) pentru a comunica prin ravene.

Fluierul transformă sunetele vocalizate ale oricărui limbaj uman natural în fluierie tonale recunoscute de la distanță. După dispariția limbii originale Guanche, codifică în prezent limba castiliană. Istoric Fluierul a fost creat de primii locuitori ai insulei, aborigenii canari, și „vorbit” și în El Hierro, Tenerife și Gran Canaria. În secolul al XVI-lea, după cucerirea Insulelor Canare, ultimii guanchi au adaptat fluierul la limba castiliană.

Apa Taguluche

Taguluche este un cartier al municipalității Valle Gran Rey, pe insula La Gomera. Este situat la vestul Insulei, între Alojera și formațiunile de rocă care dau naștere Parcului Natural Valle Gran Rey. Ca un antet, de la o înălțime de aproximativ 900

de metri până la nivelul mării, sunt trasate straturile bazaltice orizontale care formează stâncile Monumentului Natural Lomo del Carretón, care formează limita vestică a Parcului Național Garajonay și se termină la diverse picioare de munte (dealuri) care determină coasta cartierului cu un orizont deschis la apus. Palmieri multipli, cantitatea de palmier canarian este calculată în peste 5.000 de unități (din care se extrage și se produce așa zisa Mielo del Palma, miere de palmier !

Taguluche , Sărbătoare tradițională

- Doamna călătoriei bune , ultimul weekend al lunii august.

Căile și drumurile din piatră alcătuiesc un traseu de drumuri prin care apare un peisaj unic și particular transformat de mâna omului prin implantarea agriculturii pe terase sau terase, numite câmpii de către localnici și profitând de apa care provine spontan din izvoare, situate la niveluri cuprinse între 600 și 750 de metri în Lomo de Carretón.

În vale se găsesc astfel de nume emblematice pentru anumite locuri precum: râpa Garanduy, râpa Guariñén, râpa Granados, piatra Majaderos, piatra Baltasar, Roques

de Mona, Riscos de Heredia, Riscos de Tejeleche, La Ereika, El Ancón de los Perros, La Degollada, Llano de Guillén etc., arată amestecul de castiliană cu resturile de voci ale locuitorilor primitivi ai insulei.

În apropierea mării găsim atelierele de ambalare a tomatelor, un vestigiu care ne povestește când întregul oraș a fost aproape complet dedicat acestei culturi, alternând-o cu pomi fructiferi, legume și alte culturi de subzistență;

Casele vechi, unele renovate, au forma tipică de construcție tradițională, alungită și în formă de L, formând o curte și, uneori, și cu un spațiu în partea din față, compunând pe lângă palmieri, culturi, stânci,

drumuri și râuri, un peisaj idilic de care nu te poți bucura decât dacă intri în vale.

Din momentul cuceririi insulei, când s-a distribuit pământul, apa din izvoare a fost adjudecată pentru utilizarea sa proporțional cu pământul care urma să fie irigat de sistemul de **dule** sau **adulări**, șanțuri, moștenire, furnire ... rămânând acest lucru sistem implementat până astăzi, precum și în alte locuri din La Gomera; și, de asemenea, în alte Insule;

Sistemul **dulas** se bazează pe distribuția proporțională a apei în ore, minute și drenuri, în funcție de dimensiunea terenului de irigat, după o rotație de 10, 15 și 20 de zile, care durează o dula 24 de ore. Utilizarea apei din izvoare pentru agricultură i-a permis să rămână în oraș la scară mică și, deoarece nu s-au efectuat lucrări

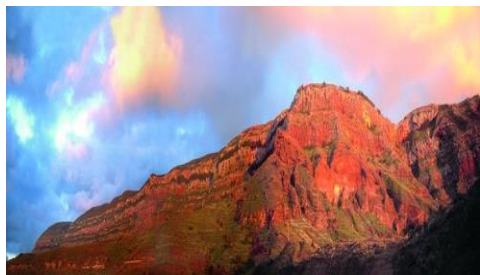
de colectare a apei la ieșire, acviferul și nașterile sunt conservate cu variații sezoniere, în funcție de reîncărcarea de precipitații, cu o mare variație sezonieră, afectând astfel cantitatea de apă care rezultă din aceste izvoare, care sunt, de asemenea, cu debit variabil.

Izvoarele apar pe terenuri private, cu dreptul la apă gratuit pe toate terenurile irigate și la care participă astăzi

aproape toate familiile din cartier. Diferențierea clar a sistemului dulas, a apelor care trec prin canalul Domeniului Hidraulic Public, pentru a cărui utilizare, este necesară obținerea unui contract (concesiune) cu administrațiile publice.

În prezent există o clădire la nivelul de 800 de metri, în locul numit Mirador del Santo, lângă vechiul schit de ziduri de piatră și nămol dedicat San Salvador, unde se face un pelerinaj din orașul Arure către loc. 16 august în fiecare an.

Taguluche este un loc privilegiat prin natură, un bun care a fost folosit într-un mod responsabil și durabil așa cum s-a făcut întotdeauna, ne oferă

tuturor un beneficiu mult mai mare, cum ar fi să putem menține și astfel să ne bucurăm de un peisaj de o frumusețe spectaculoasă, unde peretele colosal al stâncilor pare să El vrea să ascundă și să protejeze această mică vale populată cu palmieri de priviri egoiste și speculative, în imposibilitatea de a vedea că adevărata bogăție, că cea mai mare comoară era deja de mult timp, înainte ca omul să păsească pe insulă. Cu acea apariție de iluminare solară din prima zi la fiecare apus, cu luminile sale aurii, leneșul, pantele, câmpiile, palmierii, laurul, recoltele, toată această simfonie de verzi care

împrospătează Valea și stâncile sale și că fără apa generoasă și liberă a izvoarelor, acestea nu ar putea exista.

Vallehermoso - Valea Frumoasă din La Gomera

Frumusețea Vallehermoso este văzută de îndată ce intri în vale sau poate că mărimea rocilor și munților magnific va fi primul care îți va atrage atenția. Stâncile înalte din munți ridică ochii spre cer. Acolo vezi că rocile masive

care arată ca și cum un uriaș tocmai le-au aruncat acolo. Aceste roci se numesc Monument Natural Roque Cano și este locul unde a aterizat magma de la vulcani. De la Monumentul Roque Cano există un priveliște minunat în care s-ar putea să vedeți o parte din viața păsărilor care o face acasă aici, precum bufnițele cu urechi lungi. Vallehermoso are o populație de aproximativ 3.000, dar dimensiunea face ca acesta să fie al doilea municipiu ca mărime de pe La Gomera. În orașul Vallehermoso este un sat adormit de clădiri vechi și câteva clădiri noi. Unele dintre clădirile vechi au nevoie de câteva reparații, dar aceste detalii adaugă la farmecul zonei.

În piața orașului sunt câteva cafenele minunate; ne-am bucurat de o băutură la Lucia's. Stând cu localnicii și bucurându-ne de atmosferă, devine o zonă plină de viață

într-un sat frumos. Piața are multe străzi mici care o duc pe lângă ea și puteți găsi case canare în stil vechi pe străzile mici. De asemenea, veți găsi tot ce aveți nevoie de la bănci până la brutăriile tradiționale care au mirosuri delicioase care plutesc spre voi. La sfârșitul străzii Mayor veți găsi biserica Iglesia San Juan de Bautista, o clădire veche în formă de pătrat în stil canarian. De asemenea, vă puteți bucura de priveliștile orașului de la biserică, iar la întoarcere vă puteți bucura să vă uitați la toate clădirile, unele foarte vechi, care nu mai pot fi locuite, dar frumoase.

Frumusețea Vallehermoso vine mult cred că din istoria agriculturii. În grădini puteți vedea delicioase poame în pomi fructiferi tropicali și plante. Există banane, papaya

și caise pentru a numi câteva. Fructele locale, care sunt cultivate aici, pot fi aduse în mod normal într-o mică sală de piață, chiar de pe piața principală. În piața principală veți găsi, de asemenea, figuri gigant sculptate din piatră.

Este cea mai mare municipalitate a insulei. Acesta acoperă nordul și sudul insulei și este, prin urmare, teritoriul care oferă cel mai variat peisaj al La Gomera. Din vârfurile verzi ale Parcului Național Garajonay, putem observa extensivul palmier Vallehermoso...

Roque Cano este, fără îndoială, cel mai semnificativ spațiu natural al municipalității Vallehermoso. Vallehermoso este punctat cu sate mici unde timpul pare să se fi oprit, ca Tazo.

Centrul istoric din Vallehermoso are exemple interesante de arhitectură tradițională, subliniind, dintre toate, biserica San Juan Bautista, un frumos exemplu de arhitectură de renaștere gotică finalizată la începutul secolului XX. La capătul defileului sunt stațiuni abrupte pe litoral, cu piscine pregătite pentru plăcerea localnicilor și a vizitatorilor. În sens opus, la începutul defileului, găsim barajul La Encantadora, un loc magic din care putem observa Roque Cano, cea mai mare rocă geologică din nordul insulei.

Datorită lungimii sale, Vallehermoso are un număr mare de sate împărțite pe văi și chei în care drumeții pot vedea frumusețea în unele locuri mai puțin călătorite și unde timpul a stat nemișcat. Adevărate locuri frumoase de vizitat sunt Tazo, Arguamul sau Alojera, principalul producător de **miere de palmier** al insulei și o plajă naturală aproape neatinsă.

În ceea ce privește tradițiile, trebuie să evidențiem festivalurile populare în cinstea Fecioarei noastre Carmen, care se desfășoară în

centrul istoric al satului. Este o sărbătoare marcată în calendar de mii de oameni din La Gomera, care se întorc în întâmpinarea Fecioarei și a trecutului lor cel mai îndepărtat în fiecare iulie a anului.

Un alt element esențial este precesiunea La Candelaria din Chipude. Acest ultim festival are loc în fiecare 15 august și reunește mii de oameni credincioși care se întâlnesc în jurul bisericii. Este

poate cel mai mare număr de oameni dintre cei deținuți pe insulă.

La doar o scurtă distanță de Piața principală din Vallehermoso se află Playa de Vallehermoso, o mică plajă care

acum găzduiește piscinele și câțiva localnici care vând băuturi răcoritoare și articole confecționate local.

Proiect de amfiteatru în „**Curba brânzeturilor**”

În acest caz, este un balcon mare în care lărgirea existentă este folosită de vechea dispunere a drumului. Această enclavă a

fost executată la vremea sa cu pereți din piatră expusă, de o dimensiune considerabilă, cu o regularitate și dispunere aproape perfectă și de aici numele său, Curba de brânză.

În acest proiect, s-a profitat de lățimea platformei pentru a găzdui facilități care permit contemplarea priveliștilor spectaculoase asupra Valle Gran Rey. Turiștii și rezidenții vor avea ocazia să contemple acest peisaj într-un mod calm și fără obstacole. În acest fel, un fel de amfiteatru este creat spre faleză, cu o serie de trepte care paralele cu perimetrul La Curva, vor forma o mică tribună. Cu toate acestea se obține suficientă cota care permite o viziune optimă a peisajului.

Gastronomia specifică....mai mult vegetariană, sau chiar vegană !!!

Garajonay și legendarele sale păduri de lauri

Poate că mă repet, dar uneori în excursiile făcute în principal pe drumurile naționale G1 și G2 s-au mai intersectat, așa de exemplu pe la Parcul Garajonay am trecut de mai multe ori. O adevărată comoară care se găsește în La Gomera este pădurile sale dense și intense de laur, care încununează marginea centrală a insulei. Laurisilva, care a crescut în abundență cu milioane de ani în urmă, sunt acum puține și departe și se găsesc în doar câteva locuri din lume. Unul dintre aceste locuri se află în Insulele Canare și, în special, în Parcul Național Garajonay protejat de 4.000 de hectare, un loc unde naturile continuă să domnească.

Parcul Național Garajonay

"La doar o mică distanță de coastele deșertate ca Sahara, terenurile accidentate de pe insula La Gomera din Canare sunt refugiul final al unuia dintre cele mai neobișnuite și emblematice păduri din Spania. Un giulgi aproape

permanent de cețuri, ridicându-se din Ocean și agățat de munți, le impregnează cu umezeală și prospețime și favorizează supraviețuirea miraculoasă a acestor păduri splendide și misterioase.

Laurisilva sau pădurea de laur, un ecosistem care a supraviețuit încă din perioada terțiară, dispărând de pe continent, ca urmare a schimbărilor climatice din Cuaternar, își găsește refugiu în zona cețelor din Insulele Canare. Garajonay este în prezent

cel mai bine conservat exemplu al acestui ecosistem, adăpostind peste jumătate din pădurile mature de laurisilva din Canare. Alte comori ale Parcului Național sunt diversitatea tipurilor de grupuri de plante, numărul mare de specii endemice și existența unor monumente geologice spectaculoase, precum Los Roques.

Aproape 450.000 de turiști vizitează parcul în fiecare an. Parcul este numit după formarea de roci din Garajonay, cel mai înalt punct al insulei la 1.487 metri (4.879 ft). De asemenea, include un mic platou a cărui altitudine este de 790–1.400 m deasupra nivelului mării.

Parcul oferă cel mai bun exemplu de *laurisilva* canariană, o pădure subtropicală umedă care în Terțiar a acoperit aproape toată Europa de Sud. Se găsește și în Insulele Azore

și în Insulele Madeira . Majoritatea văilor umede și protejate orientate spre Nord au cele mai bogate și complexe păduri. Este cunoscută sub numele de vale laurisilva, o adevărată pădure tropicală subtropicală în care se găsesc cei mai mari copaci de lauri. La sud, pădurea este în principal un amestec de fag și brad, specii adaptate atmosferei mai puțin umede.

Alte atracții ale parcului național sunt rocile masive care se găsesc de-a lungul insulei. Acestea sunt foști vulcani ale căror forme au fost sculptate de eroziune.

Unele, precum „Fortaleza” (fortăreața în spaniolă) au fost considerate sacre de către insularii autohtoni, precum și refugii ideale atunci când sunt atacate. Parcul este străbătut de o rețea mare de 18 poteci, drumeția fiind una dintre principalele activități turistice din insulă.

În august 2012, un incendiu forestier a ars 747 de hectare (18%) din acest parc național.

Gara și Jonay

Vârful și parcul poartă numele Guanche Lore, îndrăgostiții nefericiți Gara și Jonay. Romantismul lor îi evocă pe cei ai Romeo și Julieta și Hero și Leander . Gara a fost o prințesă a lui Agulo pe La Gomera. În timpul festivalului de la Beñesmén, era obișnuit ca fetele necăsătorite din Agulo să-și privească reflecțiile în apele Chorros del Epina. Dacă apa ar fi limpede, ar găsi un soț; dacă ar fi tulbure, i s-ar întâmpla o nenorocire. Când Gara s-a uitat la apă, și-a văzut clar reflectarea. Cu toate acestea, a privit prea mult, iar reflectarea soarelui a orbit-o temporar. Un om înțelept pe nume Gerián i-a spus că asta însemna că trebuie să evite tot focul sau altfel o va consuma.

Jonay era fiul *menceyului* Guanche sau regele Adejei din Tenerife , care a ajuns pe insulă pentru a sărbători aceste ceremonii. Participarea lui Jonay la jocurile care au urmat a atras atenția lui Gara, iar cei doi s-au îndrăgostit. Din păcate, când s-a anunțat logodna, vulcanul Teide , vizibil din La Gomera, a început să izbucnească de parcă în dezaprobare. Acest lucru a fost interpretat ca un rău omagiu și părinții respectivi ai cuplului au rupt logodna. Jonay a fost făcut să se întoarcă la Tenerife, dar într-o noapte, a înotat pe canalul care separa cele două insule și s-a reîntâlnit cu iubita sa. Părinții respectivi au poruncit să fie găsiți cei doi. Iubiții au fost curând prinși pe un munte, unde au decis să-și ia propria viață.

Norii, alergați de vântul mânios, norii care aduc ploaia 2 orizontală !!!

Părăsind centrul de vizitatori vom urma același drum, în aceeași direcție, pentru a traversa Parcul Național spre La Laguna Grande, cea mai mare zonă de agrement a insulei, unde puteți lua mici trasee autoguidate. De asemenea, are un

restaurant, servicii și un punct de informare al Parcului Național Garajonay.

Incendiu devastator in Tenerife: dezastru intr-un parc national

Autoritatile din insulele Canare au evacuat, 1.800 de locuitori de pe insula Tenerife, puternic afectata de un incendiu de padure izbucnit duminica.

Flacarile au ajuns, la casele din satul Vilaflor, situat in sudul parcului Teide, care face parte

din patrimoniul mondial al UNESCO, relateaza Sky News. Focul a devastat zona forestiera din afara parcului și a parjolit 3.000 de hectare. Aproximativ 800 de pompieri lupta cu focul, intretinut de rafale puternice de vant si temperaturi ridicate, ajutati de cinci elicoptere si trei avioane

Aeroportul La Gomera

Aeroportul La Gomera (în spaniolă: *Aeropuerto de La Gomera*) este un aeroport situat în apropierea orașului Playa Santiago, pe insula La

Gomera, în Insulele Canare , la 34 km (21 mi) sud-vest la drum de capitala insulei, San Sebastián de la Gomera .

Deși pista a fost finalizată în 1994, terminalul nu s-a deschis până în 1999. În august 2019, există două zboruri de întoarcere pe zi către Tenerife Nord și două zboruri de întoarcere pe zi spre Gran Canaria .

Deși la 34 km (21 km) de capitala insulei, aeroportul a fost situat aici pentru a evita perturbarea Parcului Național Garajonay și pentru a evita clima mai înnorată și mai nebună spre nordul insulei, în timp ce terenul vulcanic oferă câteva site-uri potrivite oriunde pe La Gomera deși chiar și acest site a necesitat terasamente extinse la ambele capete ale pistei.

Aviația din insula La Gomera a început în anii 1950, când a fost construit un aerodrom privat. Numele său era "El Revolcadero" și era situat în Tecina. Acest aerodrom avea o pistă (09-27), un hangar și un mic suport care era folosit ca turn de control. Aerodromul era destinat uzului privat al proprietarului și al lucrărilor de urgență și fumigare.

În anul 1962, insula a avut o mulțime de probleme de asistență sanitară ^[a fost nevoie de clarificări], astfel că au fost demarate studii pentru construirea unui aeroport în insulă, dar acest proiect nu a fost realizat până în 1975. Cu toate acestea, din cauza deschiderii Tenerife Aeroportul de Sud și o nouă linie maritimă cu insula, proiectul a fost din nou întârziat.

În cele din urmă, în anii 1980, problemele cu evacuările rănite de mușcă de șarpe au necesitat construirea unui aeroport în insulă, iar la 27 iulie 1987 a fost semnat un acord pentru construcția aeroportului.

La sfârșitul anului 1994, aerodromul avea o pistă (09-27), o parcare de avioane și un drum de taxi până la pistă. Locul ales pentru construirea instalațiilor a fost „Meseta de los Acantilados” (Faleze de Podiș), care se află la 2 kilometri de vechiul aerodrom „El Revolcadero”.

La sfârșitul anului 1991, când Aeropuertos Españoles y Navegación Aérea (AENA), literalmente "Aeroporturi spaniole și navigație aeriană", a preluat aeroportul, a fost construit un terminal de pasageri, care a fost inaugurat în 1992. Acest terminal de pasageri are două etaje și se poate vedea în ea arhitectura tipică canariană. Este de invidiat, comparându-l cu aeroporturile din România !!!

Playa de Santiago (La Gomera)

Puerto Santiago Beach și Harbour din Tenerife are un port de pescuit mic și plajă. Există piese de top, mijloc și de jos în oraș, ceea ce face zona mai atractivă. Este un amestec de case, hoteluri și apartamente.

După cum v-ați aștepta de la o stațiune turistică, există un sortiment sau baruri, magazine, restaurante, un oficiu poștal, și viața de noapte.

Deoarece există un număr mare de localnici din zona veți avea găsi ceva de mâncareÎn

Insulele Canare este un excelent disponibil în restaurante tradiționale și baruri tapas. Puerto Santiago | Direct la sud de Los Gigantes este satul de pescuit vechi de Puerto Santiago, care, în ciuda dezvoltarea extensivă, încă mai păstrează o atmosferă fără grabă, familiară. Puerto de Santiago se află între Playa de la Arena și Los Gigantes

Mirador de Los Roques

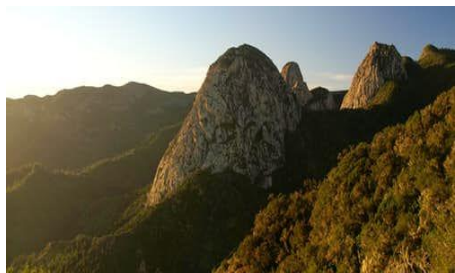
- Monument natural Los Roques

Insula La Gomera se mândrește cu o multitudine de aflorații stâncoase de origine vulcanică sculptate de eroziune. Dar puțini sunt la fel de emblematici ca uriașa stâncă Agando și cei patru tovarăși ai săi particulari: Las Lajas, plat și aplecat; La Zarcita, mic și discret; Carmona, sfidătoare și ascuțită și Ojila, mare și poruncitoare. Această combinație de monolți (sau pietre în picioare), vehiculată de pădurea de lauri din vârful montane centrale ale La Gomera, ar trebui inclusă cu siguranță în orice călătorie din jurul insulei - o insulă care a fost declarată Rezervație a Biosferei Unesco.

Vederi ale stâncii Agando și Teide

Stâncile sunt situate lângă drumul TF-713, care urcă spre munți din capitala insulei, San Sebastián, și urmează linia care împarte nordul și sudul, unde am putut vedea cascade de nori de o parte și de alta. Din două puncte fixe de observare cunoscute sub numele de puncte de vedere Los Roques, se pot vedea ambele părți, fotografia rocile dintr-o varietate de unghiuri și am descoperit vârful muntelui Teide „plutind” deasupra mării. De la baza stâncii Agando se află o minunată plimbare de 2,5 kilometri printr-o pădure de laur până la Peraza. Un pic cam greu, dar a meritat !!!

Los Roques văzuți în zori

Există mai multe structuri tipice de rocă și eroziune pe insula La Gomera. Cel mai adesea întâlnești barrancos adânci și îngustați separați prin meza plată cu vârfuri. Există, de asemenea, ziduri mari de bazalt, cu numeroși stâlpi de stâncă, dar cea mai izbitoare caracteristică sunt turnurile de stâncă, fostele dopuri vulcanice, o selecție minunată din care se poate găsi răspândit pe întreaga insulă.

În centrul insulei, foarte aproape de punctul său înalt Garajonay, am găsit trei dintre cele mai impresionante, numite pur și simplu Los Roques, dar cunoscute și prin numele lor separate de Roque de Agando (1251m), Roque de la Zarcita

(1223m) și Roque de Ojila (1171m). Ele ies deasupra drumului principal, care leagă estul La Gomera cu vestul său, Carretera del Centro, un drum pe care fiecare vizitator al insulei circulă cel puțin de două ori. Datorită fundalului frumos - Teide pe Tenerife - cele trei roci sunt cele mai fotografiate obiecte de pe La Gomera. (Datele și informațiile pe care vi le prezint le-am găsit inscripționate pe panourile foarte bine expuse și realizate în locurile „ Mirador „!!)

Dintre cele trei stânci, Roque de Agando este cel mai înalt și de departe cel mai impresionant. Se ridică aproximativ 100 m deasupra Carretera del Centro spre sud, în timp ce fața de sud atinge 220m

Roque de la Zarcita și Roque de Ojila sunt situate la nord de șosea. Primul este un turn destul de mic, cu o față estică impozantă, în timp ce cel de-al doilea este o rocă largă, în formă de cupolă, cu dale interesante. Totuși, cele două roci sunt închise și la urcare. Nici măcar accesarea bazelor lor nu este posibilă fără a încălca regulile monumentului natural.

Turnul Los Organos se ridică direct în largul mării

Roque de Agando, Roque de la Zarcita și Roque de Ojila nu sunt singurele foste dopuri vulcanice de pe La Gomera.

Los Roques văzută din Carretera del Centro

Spre deosebire de marile Insule Canare, La Gomera și El Hierro nu au aeroporturi internaționale. Prin urmare, a ajunge la insule înseamnă a trece la un transportator local la Tenerife (sau la oricare dintre celelalte insule Canare) sau a folosi un feribot. Los Roques poate fi foarte ușor accesibil. O șosea, Carretera del Centro (TF713) circulă aproape de stânci, iar într-o zi frumoasă parcările vor fi foarte aglomerate și trebuie să țineți cont de încărcăturile de autobuz de turiști din punctele de vedere (Miradores). Destul de des sunt transportate din Tenerife pentru o excursie de o zi în vecinul La Gomera.

Los Roques, vedere estică

Los Roques sunt situate chiar lângă Parque Nacional de Garajonay, într-un monument natural, Monumento Natural de Los Roques, care a fost înființat pentru a proteja moștenirea naturală și istorică bogată a rocilor.

Insulele Canare (precum și Madeira) sunt situate în zona eoliană comercială.

Aproape întotdeauna întâlnești vânturi de nord-est, care transportă mult aer umed. Fiind obligată să urce la altitudini mai mari, această umiditate se condensează în nori. Aceasta în schimb înseamnă că, de cele mai multe ori, partea de nord-est a insulelor este acoperită în nori de la altitudini de 1000m până la 1500m.

Regiunea muntoasă din centrul insulei este de aceeași altitudine și oprește astfel norii. În timp ce părțile de nord ale insulelor pot fi ceață și ploioasă, părțile de sud, cel mai adesea, sunt însorite și fierbinți. Pe La Gomera, centrul insulei colectează aproape toată

umezeala într-o pădure mare de nori, laurisilva. Este cea mai mare pădure de nor consecutivă de pe oricare dintre insulele Canare și a fost declarată patrimoniu mondial.

Erque și Erquito

Sunt două cătune mici situate în interiorul Peisajului Protejat din Orone, în capul Barranco de Erque, în partea de sud a municipiului Vallehermoso. Se accesează printr-un mic drum asfaltat pe care îl găsim între Igualeto și Chipude.

Este vorba despre două așezări foarte împrăștiate, de-a lungul uneia dintre cele mai adânci și mai impresionante râpe ale întregii insule. Această zonă, care a fost deja locuită în secolul al XVIII-lea, a fost izolată de restul insulei de pante mari, populația sa fiind obligată să fie practic autosuficientă, ceea ce ar putea fi obținut datorită abundenței de apă

din zonă și agricultura bogată a teraselor sale de cultivare, creșterea bovinelor și schimbul de mărfuri cu zonele de coastă și de vârf. Seturile de case mențin aspectul rural tradițional, cu case vechi de piatră și case de ciment mai noi dispuse în mod eșalonat pe versanți.

Alături de case există și mulți ziduri, drumuri, și cuptoare. Toate înconjugate de palmieri mari, palmierii care produs sucul pentru Miere..!!!

Mirador de Igualero

În acest punct de vedere, situat lângă biserica din San Francisco, se află monumentul lui Silbo Gomero. Priveliștile de aici se extind de la vârful până la mare, acoperind o suprafață mare inclusă în Peisajul Protejat Orone. Evidențiază Monumentul Natural al Fortalezzei, care se află în cealaltă parte a râpei Erque. Panorama este completată cu silueta insulelor La Palma și a El Hierro tăiate peste orizont.

Este cel mai înalt centru de populație din toată La Gomera, la 1320 de metri deasupra nivelului mării și este situat chiar la poalele Alto de Garajonay, pe fața sa sudică. Această așezare, care face parte din peisajul protejat din Orone, este formată din clădiri împrăștiate, unele dintre ele de tip rustic tradițional. A fost legată istoric de pășunatul pe vârfuri, brânza afumată din Iqualero a fost întotdeauna o referință gastronomică pe insulă, în special pentru aroma pășunilor naturale și a aromelor afumate din specii precum jara (*cistus monpeliensis*). De aceea, drumurile de piatră care sunt încă parcurse și unele poteci sunt păstrate în stare foarte bună. Are schit și foișor. San Francisco este patronul cartierului și în cinstea sa se sărbătorește o petrecere în piața bisericii pe 4 octombrie.

Punctul de vedere Iqualero

Mirador de Iqualero este chiar în centrul insulei și în limitele Parcului Național Garajonay.

Punctul de vedere oferă o vedere asupra râpei adânci. Situat la o altitudine de 1321 m de nivelul mării, acest punct de vedere oferă vederi spectaculoase prin canioane verzi adânci spre marea albastră - ideal pentru relaxare și plăcere.

Iqualero este cea mai înaltă fermă rurală din La Gomera. În trecut, a fost dedicat creșterii oilor și caprelor și păstorismului, astăzi este aproape depopulat din cauza migrației. Mirador de Iqualero are o parcare mare, lângă *Schitul San Francisco de Asís*, se învecinează cu Parcul Național Garajonay.

Punct de vedere Igualero cu schitul său

•

În acest punct de vedere, situat lângă biserica din San Francisco, se află monumentul lui Silbo Gomero. Priveliștile de aici se extind de la vârful până la mare, acoperind o suprafață mare inclusă

în Peisajul Protejat Orone. Evidențiază Monumentul Natural al Fortalezei, care se află în cealaltă parte a râpei Erque. Panorama este completată cu silueta insulelor La Palma și a El Hierro tăiate peste orizont.

- Putem continua spre sud și să ne apropiem de Mirador el Palmarejo, opera artistului Lanzarote Cesar Manrique,

trecând primul tunel, după Arure, care are și un restaurant, dar nu e timp chiar pentru toate !!!! Un alt loc cu vederi demne de carte poștală cu maiestuosul "Valle Gran Rey". Se vede panorama deosebit de frumoasă de sus din satul Arure, din zona tunelelor. E super...poate pentru că acolo am locuit șase săptămâni și efectiv m-am îndrăgostit de tot ce am văzut acolo. Fără a depăși în frumusețe locul meu drag din Sighișoara, în poieniță !!! Aici a fost reședința celui mai puternic dintre regii aborigeni, Amalahuigue.

Parcul Național Garajonay: Raso de la Bruma - Risquillos de Corgo

Revin cu acest loc, deosebit de frumos, mai ales că cred că fiind în drumul nostru am trecut de mai multe ori pe acolo, alegând trasee diferite. Laurisilva și pădurea ferigă Acest traseu este recomandat special datorită frumuseții sale

atunci când este cețos.

Văile și dealurile acoperite cu laur sunt un exemplu de ceea ce oamenii pot găsi pe calea acestui traseu

- Tur : tur plin de pădure laurisilva minunată cu ceață, cantitate mare de ferigi care acoperă și protejează solul și mușchii atârnați în trunchiurile copacilor. Acest lucru îți impresia că afli într-o mică pădure fermecată.

- Acest traseu traversează o pădure atractivă de lauri frecventată de ceață. Abundența de mușchi atârnați pe trunchiurile de copaci și bogăția

ferigilor și a altor specii care acoperă profusiv solul denotă umiditatea ridicată cauzată de ceață.

Poteca se încheie la o răscruce amplasată într-o poiană din care se pot vedea văi și dealuri acoperite cu laur. De aici ne-am întors, savurând încă odată splendoarea care îmi amintește

de scene din filmul „Avatar” !!! Am fost norocoși că pe acest traseu, la ora aceea era ceață...

La Laguna Gran Laguna Grande

Situat în centrul insulei și al Parcului Național Garajonay, La Laguna Grande este principalul centru nervos al zonei Vallehermoso superioare și unul dintre cele mai importante locuri ale vizitatorilor la nivelul insulei. Condițiile naturale ale locului, o zonă plată, fără vegetație, cufundată într-o masă forestieră îi conferă o calitate extraordinară de mediu și atractivă.

Concentrează o bună parte a utilizării publice fiind cea mai importantă zonă de agrement a insulei, cu aproximativ 12.500 mp, folosită pe scară largă de populația locală, în special în weekend, precum și un punct de oprire și concentrare a turismului de o zi, servind de asemenea, ca punct de distribuție pentru călători, datorită poziției sale centrale în parc.

Printre facilitățile sale găsim un restaurant, toalete, zona de agrement cu plite, cuptoare, mese, leagăne și alte elemente de joc, două parcuri și o cale interpretativă a vegetației. Am găsit și un birou de informații al P.N. Garajonay.

La Laguna Grande este accesat drumul general GM-2 sau drumul de întoarcere.de

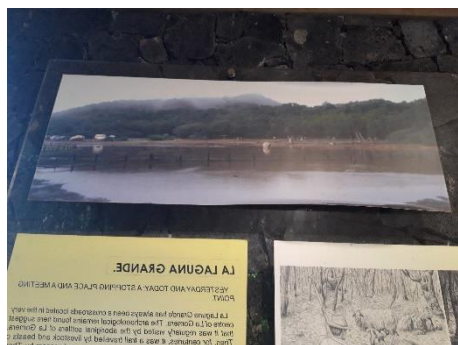
Începutul plimbării de la
centrul de informații de la
Laguna Grande

Laguna Grande

Plimbarea de astăzi s-a bazat pe 2 dintre acele trasee după sfatul unuia dintre ghizii de la Centrul de Informare Turistică din Valle Gran Rey. Din păcate, aproximativ 20% din pădure s-a pierdut în urma unui incendiu devastator în urmă cu câțiva ani

și au fost semne de acest lucru în unele locuri. Pentru oricine vizitează La Gomera, vizitarea acestui minunat Parc Național este o necesitate .

Când plouă, toată suprafața poienei se transformă într-un adevărat lac....

Îmi iau rămas bun de la măgărușul cu care mergeam în satul vecin, că erau femei frumoase, văduve sau femei a căror bărbați erau plecați

la muncă prin Venezuela, Maroc, Spania...sau chiar în capitala Tenerife, pentru a aduna ceva bani pentru a-și mai îmbunătăți traiul. Numai că nu le-am găsit pe acasă, că erau la muncă la câmp...!!!!

Pe drumul de plecare am oprit mașina în diferite puncte de vizualizare de-a lungul drumului - acesta este Muntele Teide din Tenerife, cel mai înalt punct din Spania

Roque Agando

Dintre punctele de vedere activate de administrațiile insulare (publicate în ghiduri și gestionate), le putem evidenția pe cele situate în Parcul Național Garajonay, cum ar fi Igualero, cu vedere la Cetatea Chipude și râpa Erque, Punctul de vedere

Vallehermoso, situat în Raso del Quebradón, cu vederi asupra bazinului și a sabinelor, sau punctul de vedere al Risquillos de Corvo, pe La Meseta și Macayo. Dar dacă există un punct de vedere care se distinge în limitele municipale, este, fără îndoială, cel din Alto de Garajonay, cu o vedere panoramică a aproape întreaga insulă.

La toate aceste zeci de puncte strategice sunt adăugate pentru a contempla numeroasele văi și cartiere ale municipalității.

Satul Lomo del Balo

• / Flori în Lomo del Balo

Sat idilic din Valle Gran Rey din vestul La Gomera

Lomo del Balo este situat în Guadá, partea superioară a Valle Gran Rey, pe La Gomera. Este cel mai înalt loc din vale și este într-o poziție expusă. „Valea Marelui Rege” se caracterizează prin numeroase mici așezări împrăștiate cu case albe, nenumărate terase, grădini colorate și o abundență de nuanțe diferite de verde. La stânga și la dreapta se află fețe de rocă aproape verticale, impresionante. Valea superioară este mai puțin turistică și, prin urmare, oferă o ambianță originală Gomic.

San Sebastián

Este în același timp portul de intrare în insulă, precum și capitala acesteia. Fiind motorul economic și cultural al La Gomera, este cunoscut pentru trecutul său istoric.

Există dovezi ale faptului că Christopher Columb a petrecut timp în insulă,

lăsându-și amprenta în capitală, deoarece a fost ultimul punct de

plecare pentru descoperirea Americii. Acest lucru a făcut din San Sebastian un loc unic în Insulele Canare. Torre del Conde, o fortăreață medievală și cea mai veche clădire păstrată în Insule, biserica Fecioarei noastre Adormirea Maicii Domnului, un muzeu de lucrări de artă religioasă din secolul al XVI-lea, al XIX-lea, Capela Sf. Sebastian, construită în jurul anului 1530 merită o vizită.

Așa-numita Casa de la Aguada, este populară pentru fântâna sa. Legenda spune că Christopher Columb a luat apă din această fântână și a botezat noul continent cu ea. Am avut ocazia să ating și

statuia lui Cristofor Columb și cchia ră pun degetul pe locul de pe globul pământesc descoperit de el...America (India !!!)

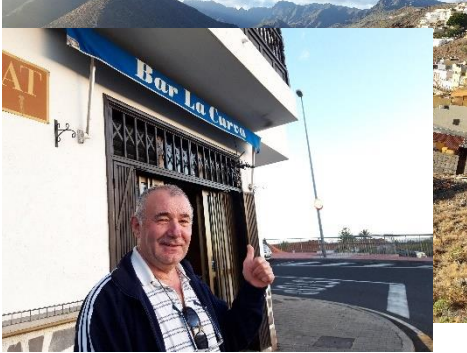

Biserica Maicii Domnului Adormirea Maicii Domnului este un muzeu de artă religioasă, cu lucrări cuprinse între secolele XVI și XIX. Trebuie să evidențiem ușa sa gotică. Peisajul natural

din Puntallana este unul dintre cele mai bogate din biodiversitate. În această zonă se află schitul patronului insulei, Fecioara din Guadalupe, lucrare flamandă din secolul al XVI-lea. San Sebastian este, de asemenea, o municipalitate mare punctată cu sate de clădiri frumoase de arhitectură tradițională canariană, precum La Laja, Vegaypala sau Tejiade.

Aceste sate sunt martorii istoriei agricole și un punct de referință al modurilor tradiționale care unesc rețeaua de trasee care fac parte din insulă.

Poate că cele mai bune alocări hoteliere sunt în acest județ, subliniind Parador de La Gomera, o clădire interesantă în arhitectura „neocanariană” care a fost declarată „cel mai bun,, Parador ”din Insulele Canare. Are un restaurant

recomandat în cele mai bune

ghiduri gastronomice. Hotelul Tecina Garden, lângă municipalitatea Alajeró, are singurul teren de golf al insulei, situat la doar câteva minute de aeroportul insulei. În fiecare sfârșit de săptămână, la Centrul de informare turistică, prin tragere la sorți se ofereau vaucere turiștilor care făceau dovada șederii pe insula, pentru a fi utilizate la Barul “ La Curva” ! Așa că în calitate de câștigător a unui vaucer, nu am putut rezista tentației de a beneficia de serviciile oferite acolo !!! (Asta e o glumă !!)

Fecioara din Guadalupe este hramul din San Sebastian de La Gomera, o puteți găsi în Capela Puntallana. La fiecare cinci ani, Fecioara este purtată în procesiuni în jurul municipalităților La Gomera, atrăgând mii de oameni credincioși și curioși.

Satul Agulo

Agulo este situat în nordul insulei, între municipalitățile Hermigua și Vallehermoso. Cuprins într-o depresiune naturală, vechiul sat, unul dintre cele mai bine păstrate din Insulele Canare, are la bază o platformă naturală care arată ca un balcon spre mare. Un loc unic în care poți vedea atât de clar, încât Teide, vulcanul insulei Tenerife, poate fi observat din acest frumos punct de vedere.

Vedere panoramică a centrului istoric, Cartierul Las Rosas este unul dintre cele mai frumoase și pitorești din La Gomera. Arhitectura istorică din Agulo este una dintre cele mai bine păstrate din Insulele Canare.

Printre câteva zone interesante, trebuie să evidențiem vechiul sat care poartă același nume ca municipalitatea sau pitorescul cartier Lepe. În zona de munte există și alte cartiere precum La Palmita sau Las Rosas, locuri fermecătoare înconjurată de vegetație adiacentă Parcului Național Garajonay. Trebuie să evidențiem și barajul de la Las Rosas, un mare rezervor înconjurat de verdeață în care timpul pare să se oprească și singurul sunet pe care îl auziți sunt păsările care cântă.

Agulo a fost istoric una dintre cele mai prospere municipalități ale insulei, fiind prima care a avut apă potabilă, electricitate și un davit (un dig din beton, metal și lemn care a fost folosit pentru a exporta bananele și

roșiile. Încă o putem vedea ruine).. Agulo este cu siguranță una dintre cele mai pitorești municipalități din toată geografia Insulelor Canare.

Focurile din San Marcos sunt o tradiție unică pe insula La Gomera la nivelul ei mai popular. Au loc în ajunul zilei de 24 aprilie, când

mulțimea se adună pe străzi pentru a sări peste movilele de lemn de ienupăr. Mirosul lemnului de ienupăr umple tot satul. Aceasta este o tradiție care se întoarce în secole și uimește pe oricine o vede sau participă sărind focurile. Noaptea se transformă într-o scenă magică de foc, muzică și religie

Înainte de a traversa tunelul, găsim punctul de vedere Agulo, cu vederi poștale, puteți vedea casele coloniale ale orașului cu El Pescante de Hermigua și El Teide din Tenerife înconjurată de Atlantic.

Hermigua

Municipalitatea are pe teritoriul său legendara pădure de El Cedro, un refugiu din Terțiar, unde laurul a supraviețuit ca amintire a unei perioade în care bărbații încă nu au luat parte în lume. Vegetația luxuriantă a munților săi este în ton cu verdeța văii sale, una dintre cele mai fertile din insula La Gomera. Valea Hermigua este plină de terase și banane care formează un spațiu care, privit din oricare dintre numeroasele sale puncte de vedere, fermecă ochiul vizitatorului.

În plus, Hermigua are „clima mai bună a lumii”, după cum au raportat oamenii de știință străini la începutul secolului trecut. Și nu au mințit. Situat într-o râpă, cu o lungime nelimitată până la ochi, care se termină pe plaja Santa Catalina, Hermigua este un spațiu privilegiat în care terenurile verzi ale bananilor contrastează cu marea albastră. Davit din Hermigua din Hermigua, unul dintre cele mai pitorești moșteniri ale insulei, este o reminiscență a trecutului. Prismele digului sunt martorii excepționali ai satului.

O altă atracție de neuitat este rețeaua de poteci din această zonă. Sunt cu siguranță cunoscuți pe întreaga insulă pentru bogăția peisajelor. De la El Cedro la sate, de la Hermigua până la municipalitățile învecinate,.

Am găsit și așa zise ferme de Centrale Eoliene, care asigură o parte din necesarul de energie electrică al insulei...

8.0 Tenerife, Țara făgăduinței !

Deși mi-am rezervat ultimele trei zile ale vacanței pentru Tenerife, am avut ghinionul să să prind o furtună de nisip foarte urâtă, un vânt venit din Sahara, aducător de o cantitate foarte mare de nisip foarte

fin... S-a produs o ceață îngrozitoare, așa numită “Kalima”, așa că vizibilitatea era pe alocuri la câteva zeci de metri.. În prima zi am reușit să văd o parte, zona în care se afla hotelul Rock, acolo unde obișnuiau să tragă trupa Beatles

în urmă cu 50-60 de ani, plaja și laguna din apropiere

Dar a doua zi, când aveam ca obiectiv să urc până sus, pe Vulcanul Teide, la peste 3000 de m, a trebuit să renunț aproape de vârf și să mă întorc, din cauza ceții galbene, de nepătruns !!! Așa că rămâne ca obiectiv principal pentru anul viitor !!!

Tenerife nu este genul de vacanță în care te bronzezi la plajă cât e ziua de lungă. Adică, poate să fie, dar nu e păcat? Insula este minunată și are extrem de multe de oferit în plus față de plajele numai bune pentru o luptă cu valurile sau

pentru relaxare pe nisipul fierbinte. Dacă ar fi să alcătuiesc câmpul lexical al insulei Tenerife, ca la orele de română din gimnaziu, cred că el ar suna cam așa: vară, palmieri, plaje, valuri, nisip vulcanic, munte, brazi, orașe colorate, oameni veseli, vulcan, pietre, fructe exotice, shopping, fericire.

Iată câteva dintre ele locurile care merită văzute aici pe insula :.....

1.Costa Adeje- Playa del Duque

Chiar dacă stai într-o zonă cu plaje frumoase, ar fi păcat să nu explorezi cât mai mult din insulă și să descoperi și alte petice cu nisip minunate. Chiar dacă aș fi văzut toate plajele, sunt sigur că Playa del Duque ar fi rămas preferata mea. De ce? Recunosc, poate și pentru că

este o zonă mai exclusivistă și, prin urmare, cu dotări impecabile și peisaje superbe.

Dar cel mai mult datorită nuanței incredibile de turcoaz pe care oceanul o are aici. Și pentru că, tot aici, nisipul este auriu și fin, în contrast cu nisipul negru de pe La

Gomera !!! Și pentru entuziasmul care te cuprinde negreșit într-o plimbare pe faleză!

2. Playa de las Americas

Nu te cazezi în *Playa de las Americas*? Bine, bine, dar tot trebuie să explorezi stațiunea într-una din zile. Pe lângă cea mai mare

densitate de turiști pe metru pătrat (în special nemți și englezi), vei găsi aici o faleză străjuită de palmieri perfectă pentru o plimbare pe jos.

Tot în *Playa de las Americas*, viața de noapte se trăiește la intensitate maximă. Dacă am folosi clișee, am spune că este capitala distracției în Tenerife.

3. Los Cristianos

De fapt am înțeles că Tenerife se compune din două localități, unite : Los Cristianos și Santa Cruz de Tenerife !! În contrast cu Playa de las Americas, *Los Cristianos* era cândva un sat de pescari. De ce spun cândva? Pentru că acum s-a transformat într-o stațiune extrem de animată, care, împreună cu *Las Americas*, formează cea mai turistică și mai aglomerată zonă a insulei.

Și aici e o promenadă cu palmieri de-a lungul plajelor, unde vei da peste o grămadă de restaurante cu specific internațional, dar mai puține tradiționale, cu mâncare tipică insulelor Canare.

4. El Medano

El Medano este un orașel din sud, în apropiere de aeroportul Reina Sofia. Prin ce se remarcă? Este autentic, semi-turistic și cu mai mult spirit

spaniol decât alte stațiuni mai aglomerate.

Aici vei găsi cele mai mari două plaje naturale de pe insulă, despărțite de o formațiune vulcanică denumită *Montana Roja*.

Vântul foarte puternic din această zonă face din *El Medano* cel mai bun loc pentru windsurfing și kitesurfing.

5. Piramidas de Guimar

Nu am fost, nu mi s-a părut că merită, dar le trec pe listă, să nu spui că sunt ignorant și nu ți-am povestit de ele. E vorba despre niște terase folosite cel mai probabil în agricultura, în care un arheolog norvegian a văzut mai

mult misticism decât era cazul.

6. Candelaria

Candelaria este un orașel de pe coasta estică a insulei, care se remarcă printr-o catedrală și printr-o faleză ocupată de statuile a nouă regi guanches, locuitorii aborigeni ai insulei.

Se spune că aceștia au migrat către Arhipelagul Canarelor în jurul anului 1000 înainte î.Ch. sau chiar mai devreme. După cucerirea spaniolă, a avut loc o absorbție cultural-etnică a acestor guanches. Dar existența lor a sfidat trecerea timpului, așa că se mai remarcă și în prezent unele particularități culturale locale, precum limbajul prin

fluierături Silbo, încă folosit pe insula vecină *La Gomera* și inclus în patrimoniul UNESCO.

7. Santa Cruz de Tenerife

N-aș putea spune că se numără neapărat printre cele mai frumoase orașe pe care le-am văzut vreodată. Dar are vibe-ul canariot care salvează situația. Și merită să vii aici pentru shopping, căci centrele comerciale sunt mult mai ample și mai ofertante decât în orice alt loc din insulă.

În perioada carnavalului, care are loc anual în februarie, se transformă într-o mare de culori. În timpul acestui carnaval care stă la baza stilului de viață canariot și căruia localnicii îi oferă o

mare-mare importanță, Santa Cruz devine unul dintre cele mai vesele locuri din lume. Mai ales că este considerat *al doilea cea cel mai mare carnaval, după cel de la Rio de Janeiro*. Am avut surpriza să nimerim chiar în zilele de maximă activitate, ceea ce ne-a cam dat de furcă

privind deplasarea cu mașina, foarte multe locuri , mai ales centrul fiind blocate !!!

8. Puerto de la Cruz

Minunata stațiune din nordul insulei este foarte populară printre spanioli, care fug de turismul de masă din sudul insulei.

Deși plouă ceva mai mult aici și apa oceanului e mai rece, Puerto de la Cruz este de neratat. Orașul vechi e colorat și are un caracter canariot incontestabil. Aici vei avea de ales între multe cafenele și baruri coloniale, cu localnici ce dau autenticitate locului.

Playa Jardin este o plajă cu nisip vulcanic foarte negru și plină cu flori colorate și palmieri (de aici provine și numele, căci *jardin* înseamnă în spaniolă *grădină*).

Tot în *Puerto Cruz* este și faimosul Loro Parque, o grădină zoologică imensă, cu extrem de mulți papagali (*loro=papagal*) și cu showuri cu orci, delfini și lei-de-mare.

9. El Teide

Pe scurt, este cel mai înalt vârf din Spania- 3718m – și un vulcan încă activ.

Se poate urca cu telefericul (neapărat într-o zi senină). Contrastul termic (iarna, pleci de la 25 de grade și ajungi la 0 grade Celsius sus) poate fi o experiență tare interesantă. Astfel, vei vedea rocile îndeaproape și vei cunoaște mai bine sensul conceptului de relief vulcanic. În schimb, ai nevoie de permis special pentru a ajunge pe marginea craterului, pe un traseu bine delimitat. De asemenea, trebuie să știi că telefericul nu funcționează dacă condițiile meteorologice sunt nefavorabile (ceață, vânt, ploaie). De aceea, cel mai bine este să suni la ei pentru a te asigura că nu faci drumul degeaba. Noi având la dispoziție doar una...și ultima zi pe Insulă, am riscat, dar am ajuns ceva mai sus de teleferic, undeva în dreptul vulcanului mai mic, cel care mai erupe din când în când..Așa că am făcut calea-toarsă cu mașina...dar cum vă spuneam, necazurile au continuat, pentru că în oraș era festival, toate străzile din centru blocate.. Și mai era și duminică, așa că deabia am mai găsit un restaurant, la care bucătăresei i s-a făcut milă de noi și ne-a pregătit ceva de mâncare (Toate restaurantele se închideau la ora 16 !!!)

Anyway, orice alegere ai face, peisajele sunt spectaculoase. Mai ales bolovănișul și resturile de lava vitrificate.

Statuile regilor Guanche

Fiind cel mai mare teritoriu al Insulelor Canare, în Tenerife sunt multe, multe lucruri de spus. dar **voi face referire la 9 sculpturi** pe care le-am găsit

lângă cel mai important centru de pelerinaj al arhipelagului. Am vorbit despre bazilica La Candelaria.

Informatii geografice: Tenerife este de origine vulcanica. Ultimele trei eruptii, care au creat insula, au avut loc cu 3,5 milioane ani in urma. Insula este dominata de muntele vulcanic Teide, considerat a fi cel mai inalt varf din Spania (3718m). Deoarece ofera un peisaj si o atmosfera unica, acesta a fost ales ca loc de filmare ale celebrelor productii cinematografice «Razboiul Stelelor» si «Planeta Maimutelor». Insula Tenerife este deservita de 2 aeroporturi, North Airport si South Airport si este centrul turistic si economic al arhipelagului, cu o populatie de 222.643 locuitori. Este insula contrastelor naturale - sudul insulei este arid, cald si renumit pentru plajele sale largi de nisip (Playa de las

Americas, Costa Adeje, Los Cristianos), iar nordul insulei este foarte verde si impadurit, predispus la ploi sporadice.

Clima: Tenerife este insula primaverii eterne. Doar intr-o ora de condus, poti trece de la o baie in ocean la o plimbare prin zapada pe muntele Teide. Temperatura variaza in functie de locatie, sudul si vestul insulei avand cele mai ridicate temperaturi spre deosebire de zona din vecinatate a Muntelui Teide, unde deseori sunt vanturi puternice si chiar zapada.

Gastronomie: Gastronomiia insulelor Canare combina retetele traditionale spaniole cu influentele din Africa si America Latina si este impresionanta prin bogatia si diversitatea de preparate din peste si fructe de mare. Specifice insulei sunt «gofio», un sortiment de patiserie substitut al pâinii, «Papas Arrugadas», cartofi fierti preparati cu condimente si sosuri, preluate din aria culinara a insulei-Mojo, «Caldereta» si «Sanchocho Canario», retete traditionale de peste.

Fusul orar din Canare este GMT, deci cu o oră mai puțin decât în Spania peninsulară. Tenerife aparține arhipelagului Canare format din 7 insule, situat în Oceanul Atlantic, numite și Insulele Primăverii Eterne, este una din destinațiile unde se poate face plaja tot timpul anului. Playa de Las Americas, Los Cristianos situate în Sud, și Puerto de la Cruz in Nord, sunt cele mai apreciate stațiuni din Tenerife, renumite prin plajele deosebite și o viața de noapte activă.

Religie

Bazilica Maicii Domnului din Candelaria, patroana Insulelor Canare.

Ca și în restul Spaniei, societatea Insulelor Canare este fundamental creștină, mai exact Biserica Catolică. În Insulele Canare s-au născut doi sfinți catolici importanți: Petru de Betancur și Iosif din Anchieta, ambii născuți pe insula Tenerife, erau misionari în Guatemala și Brazilia respectiv. Principalul sanctuar al arhipelagului este Bazilică a Maicii Domnului din Candelaria, patroană a Insulelor Canare.

Cu toate acestea, fluxurile migratorii în creștere (turism, imigrație etc.) măresc numărul credincioșilor altor religii găsite în insule, cum ar fi: musulmanii, evangheliștii și practicanții Hinduism. Religia afro-americană, Religia tradițională chineză, Budism, Bahá'í și Iudaism. Există, de asemenea, o formă de neopaganism autohton, Biserica Oamenilor din Guanși.

Există mai multe nume pe care diferitele culturi le-au atribuit Tenerife de-a lungul istoriei. De exemplu, pentru Guanches , insula a fost numită Achinet sau Chenet, deși în funcție de sursă, numele este scris cu diferite variații de ortografie. Romanii s-au referit la aceasta

Flora si fauna

Cuplu de șopârlele negre , un endemism canar, în Tenerife

În insula Tenerife există o biodiversitate ecologică remarcabilă, în ciuda suprafeței reduse, care este o consecință a condițiilor speciale de mediu, întrucât orografia accidentată domnește modifică local condițiile climatice generale, originând o mare varietate de microclimate .

Studiul florei și faunei Tenerife se poate face într-un mod mai ordonat dacă sunt clasificate în funcție de diferitele etaje ecologice pe care se împarte pământul insulei. Diviziunea se adresează în special orientării nord sau sud a versanților insulei și, fără îndoială, altitudinii:

Drago , simbol al orașului Icod de los Vinos .

Taginaste roșii (*Echium wildpretii*), floră de munte înaltă în Tenerife.

Ca anecdotă, este interesant de știut că, în secolul AL XIX- LEA , medicii europeni, în special englezi și olandezi, au lăudat climatul nordic din Tenerife și l-au recomandat pacienților lor pentru ameliorarea bolilor de vârstă și ale sistemului circulator.

Solul vulcanic din Tenerife, în general, fiind poros și permeabil, permite o fracțiune considerabilă din apa provenită de la ploaie , împreună cu produsul condensului în zonele împădurite și din topirea celor mai înalte vârfuri ale insulei, să se scurgă în subsol.

Emigrarea către America

Tenerife, ca și alte insule, a avut o relație strânsă cu America . De la începutul procesului de colonizare a Lumii Noi, au existat mai multe nave înainte de a naviga pe Atlantic, pentru a se opri pe insula și a adăuga la pasaj numeroși locuitori ai Tenerife care au făcut parte din expedițiile de cucerire sau pur și simplu au călătorit pe continentul american în căutarea unor garanții viitoare mai bune. În același timp, în afară de traficul uman, schimbul de specii de animale și plante a fost important între cele două terenuri.

După un secol și jumătate de creștere relativă, în jurul anului 1670, comerțul exterior complicat în sectorul vinicol a dus la emigrarea multor familii, în special în Venezuela și Cuba . Între 1720 și 1730 Coroana a mutat 176 de familii canare, multe dintre ele din Tenerife, în insula Caraibelor din Puerto Rico . În 1726 , aproximativ 25 de familii canare au emigrat în America pentru a găsi în cele din urmă orașul Montevideo . Patru ani mai târziu, în 1730, un alt grup a pornit, care în anul următor a fondat orașul San Antonio de Texas . Apoi, între 1777 și 1783, portul Santa Cruz de Tenerife i-a jefuit pe fondatorii Saint Bernard, în statul Louisiana , și, de asemenea, unele remitențe care mergeau în Florida .^[43]

Din păcate, problemele economice cauzate de deficitul de materii prime și de îndepărtarea cu Europa fac ca emigrarea pe continentul american, în special în Cuba și Venezuela, să continue în secolul

AL- XIX- LEA și la sfârșitul secolului XX . Cu zeci de ani, însă, odată cu noile politici de protecție a economiei Insulelor Canare și cu apogeul industriei turismului , dinamica migratorie s-a inversat, iar astăzi Tenerife urmărește întoarcerea acestor insulari, descendenții lor și alți imigranți și suportă fluxul care a început în urmă cu cinci secole.^[43]

Erupțiile vulcanice istorice

Vulcanul Chinyero , în municipialitatea Santiago del Teide , ultima erupție vulcanică din Tenerife în 1909 .

Erupțiile vulcanice care au avut loc în Tenerife, despre care există siguranță istorică fără îndoială sunt limitate la patru.. Ultima erupție vulcanică a SECOLULUI AL XVIII-LEA A avut loc în 1798 în Las Cañadas de Teide, mai exact în Chahorra . În cele din urmă, în 1909, activitatea eruptivă a afectat vulcanul Chinyero , în municipialitatea Santiago del Teide . De atunci nu au mai existat noi erupții. În plus, în ciuda naturii absolut vulcanice din Tenerife, cele patru episoade eruptive istorice nu au provocat victime.

Istoric recent

Scutul heraldic din Tenerife a fost acordat la 23 martie 1510, prin intermediul unei diplome regale acordate de regele Ferdinand cel Catolic ; a fost trimis la Madrid în numele fiicei sale Joana I din Castilia . Stema este descrisă într-un câmp auriu, cu un Sfânt Mihail înarmat (insula a fost cucerită în ziua Sfântului Mihail) depășind un munte de culoarea sa naturală, din care ies flăcări, care reprezintă vârful Teidei. . Sub acest munte se află insula, a sinopleșilor, pe valuri albastre și argintii. În dreapta puteți vedea un castel de gules, iar în stânga un leu rampant cu gules. Scutul folosit de Cabildo Insular diferă de cel folosit de municipialitatea La Laguna în deviza care apare pe partea de ramuri de palmier.

Conform unei legi a guvernului Insulelor Canare, simbolurile naturale ale insulei sunt pinul albastru și dragonul.

Arhitectură

La fel ca cea care predomină în celelalte insule, în arhitectura Tenerife se evidențiază liniile directe ale caselor impunătoare și ale celor mai umile și populare case. Acest tip arhitectural, care are influențe semnificative din Andaluzia și Portugalia, are încă o personalitate puternică. ^[14]

Curte interioară cu flori și balcon din lemn în La Orotava

Dintre conacuri, ar trebui subliniate exemplele care există în La Orotava și La Laguna. Aceste clădiri se caracterizează prin balcoanele tipice și prezența curților interioare. Lemnul, în special teia (pinul), este foarte important în aceste construcții. Aceste case nu au fațade prea complexe, cu ornamentație redusă.

Balcoane mari de lemn și zăbrele sunt tipice. Ferestrele închid chipul și scaunele interioare atașate de ele sunt obișnuite. Curțile interioare funcționează ca adevărate grădini care servesc la iluminarea camerelor

Paștele

Paștele ar trebui menționat la capitolul sărbători pentru revizuirea insulei Tenerife. Este sărbătorit în toate municipalitățile, dar este probabil în La Laguna, La Orotava și Los Realejos unde capătă o semnificație specială. În acest sens, procesiunile care au loc în Joia Mare , Vinerea Mare și Duminica Învierii ies în evidență .

Aeroportul din Tenerife Nord

Portul Santa Cruz de Tenerife

Principalele modalități de transport care au loc în Tenerife sunt stabilite pe cale rutieră . Cele mai importante sunt Autostrada Sudului și Autostrada Nordului, care pleacă din zona metropolitană spre zonele Sud și respectiv Nord.

Aeroporturile

Principalul mijloc de a ajunge la Tenerife este avionul . Există două aeroporturi pe insulă: Aeroportul Tenerife de Sud numit și Reina

Sofia) și Aeroportul Tenerife Nord (numit și Aeroportul Los Rodeos). Deși aeroportul Tenerife South este cel care primește cel mai mare număr de pasageri, ambele au zboruri regulate cu capitalele altor insule, cu multe orașe peninsulare (Madrid , Barcelona , Sevilla , Valencia , Malaga , Bilbao etc.), cu orașe europene din Marea Britanie , Germania , Franța și Italia, printre altele, precum și cu orașe americane și africane. Având în vedere cele două aeroporturi, Tenerife este Insulele Canare care primește un număr mai mare de pasageri în fiecare an și efectuează un număr mai mare de operațiuni. Datorită turismului , este ușor să găsiți zboruri directe mai ieftine către marile orașe germane sau britanice decât spre continent.

Porturile

Pe lângă aeroporturi, Tenerife are două porturi principale care servesc ca conexiune. Portul Santa Cruz care face legătura cu capitalele fiecărei insule, în special cu cele din provincia de est, și Portul Los Cristianos, care se concentrează mai mult pe comunicațiile cu capitalele provinciei Santa Cruz din Tenerife

Guaguas

Insula are, de asemenea, o rețea extinsă de autobuze (numite „guaguas”) atât urbane, cât și interurbane, care conectează marea majoritate a centrelor de populație. Pentru a face acest lucru, are stații de autobuz în toate orașele, cum ar fi schimbătorul de transport Santa Cruz de Tenerife.

Tramvai

O unitate a tramvaiului Tenerife

Odată cu inaugurarea liniei 1 a tramvaiului Tenerife, care face legătura dintre sectoarele proeminente ale conurbației Santa Cruz-La Laguna și puncte precum cele două centre spitalicești din zonă, a fost lansată rețeaua de tramvai Tenerife. A doua fază este de așteptat să conecteze cartierele Tincer (Santa Cruz) și La Cuesta (La Laguna), folosind linia 2.

Religia

Pedro Betancur , un misionar franciscan din Guatemala, născut în Tenerife. El a fost primul canar care a fost canonizat de Biserica Romano-Catolică . Acest sfânt este foarte venerat în Tenerife.

Ca și în restul Spaniei, societatea Tenerife este în mare parte catolică . Cu toate acestea, creșterea curenților migraționali (turism, imigrări etc.) crește numărul închinătorilor altor religii care se plimbă pe insulă. Cu toate acestea, există numeroși avocați, iar aici unul dintre cele mai importante pelerinaje din arhipelag are loc în fiecare an, datorită sărbătorii La Virgen de Candelaria , care reprezintă unirea culturilor Guanche și spaniole. ^[133] Guanchii au luat ca imagine proprie misionarii Lanzarote și Fuerteventura plecați pe o plajă din apropiere, la actuala Vilă Mariana de Candelaria . Povestea și legenda acestei imagini se împletesc și dau loc cultului și pelerinajului care până în prezent sunt întreținute de locuitorii insulelor și în special din Tenerife. În acest sens, este necesară și denumirea Fecioarei Remediilor, care este hramul Eparhiei Nivariense (Eparhia Tenerife).

În ceea ce privește principalele centre sau temple religioase, ele subliniază:

- Basilica of Candelaria : Acesta este locul unde se află imaginea Fecioarei Candelaria (Patronul Insulelor Canare). Acest templu în stil neoclasic este frecventat zilnic de enoriașii care merg la Vila Mariana în devotamentul sfântului lor patron.

Catedrala Lagunei , sediul Eparhiei Nivariense .

- Catedrala Lagunei : este sediul Eparhiei Nivariense . Fecioara Remediilor este venerată. Este format dintr-o clădire care combină elemente neogotice și neoclasică situate în orașul La Laguna . În prezent, a fost închis pentru cult timp de câțiva ani din cauza lucrărilor de restaurare și reconstrucție.
- Adevăratul sanctuar al Preasfântului Hristos din Laguna : este unul dintre cele mai importante temple spirituale din Insulele Canare, deoarece se închină imaginea miraculoasă a Preasfințitului Hristos din Laguna , care este una dintre cele maienerate imagini religioase ale Insulele Canare și un simbol al orașului San Cristóbal de La Laguna.
- Parohie Parohia Apostolului Santiago : Acest templu, situat în actualul oraș Los Realejos , este primul templu creștin construit pe Insula Tenerife după încheierea cuceririi, fiind dedicat Apostolului Santiago , deoarece faza de război a cuceririi a fost încheiată la 25 iulie 1496 ; și, lângă Parohia Concepției Lagunei, una dintre primele două parohii de pe Insula.

- Biserica Concepției Lagunei : este una dintre cele mai vechi clădiri din Tenerife, subalternă care va fi construită de Alonso Fernández de Lugo . A fost declarat monument istoric național. ^[1] În jurul său a fost organizat întregul cadru care a dat naștere orașului San Cristóbal de La Laguna . În prezent, partea superioară a turnului poate fi accesată pentru a vedea o mare parte din oraș.

Există și alte clădiri religioase de o anumită relevanță, precum biserica La Concepción, biserica Sant Agustí și Sant Domènec din La Orotava , Templul Maicii Domnului al Stâncii Franței, în Puerto de la Cruz. , cea din Sant Marc Evangelista din Icod de los Vinos sau cea a lui Santa Anna din Garachico , precum și biserica Concepției din Santa Cruz de Tenerife .

Gastronomie

Pește

Desigur, datorită influenței mării, fructele de mare se bucură de o anumită abundență, atât ca cantitate, cât și ca varietate. Printre speciile cele mai prins sunt cele vechi și, printre altele, salpa , zestrea , negrul . De remarcat sunt și diferitele tipuri de ton găsite pe țărmurile sale. Macroule , sardinele și șorelele trebuie, de asemenea, menționate ca fiind peștele cel mai consumat. O altă specie care se bucură de o anumită faimă este bruneta , obișnuită să servească prăjită. Aceste soiuri marine sunt de obicei preparate pur și simplu trecând prin grătare, fierte sau pe placă, în sare. Adesea sunt însoțiți de „mojo ” și cartofi prăjiți.

Carne

În secțiunea cărnii , un fel de mâncare foarte popular este carnea festivă tipică (tacosul de porc marinat), care este pregătit pentru festivalurile satului la standurile de târg), barurile și casele private. Iepurele din salmorejo, capra și, bineînțeles, carnea de vită, carnea de

porc și păsările de curte sunt de asemenea consumate în mod obișnuit.

Cartofii de rid

Cartofi zdrobiți cu „mojo”.

Atât peștele cât și carnea sunt deseori însoțite de *cartofi încrețiți* . Acesta este un fel de mâncare tipic din Insulele Canare, care răspunde pur și simplu la modul de gătit al cartofilor . Cu apă, multă sare și fără coji.

Mojos

Cu acest cuvânt, probabil de origine portugheză , sunt desemnate sosurile tipice ale insulelor. Mojos-urile sunt o lume autentică de gusturi, culori, texturi etc., incluzând „mojo-ul” cilantro, pătrunjel, ardei și distinsul „mojo picón” bazat pe piper . Chiar și așa gama acestor sosuri este foarte largă și permite utilizarea diferitelor ingrediente pentru prepararea sa, precum migdale , brânză , șofran , pâine prăjită , printre alte posibilități.

Brânzeturile

Una dintre primele activități economice lansate imediat după cucerirea insulelor a fost fabricarea și comercializarea brânzeturilor . A fost o modalitate rațională de a monetiza animalele mici existente.

Ca anecdotă, brânza a fost folosită și ca monedă de schimb și vânzare. De atunci, brânza a fost și este un aliment fundamental în zonele agricole.

Este un alt fel de mâncare cel mai des făcut și consumat. Ei ies în evidență pe cei produși în fermele Arico, La Orotava sau Teno. În același timp, există mai multe soiuri care există: brânzeturi fragede, întărite, semi-întărite, afumate. În mare parte lucrate manual. În zilele noastre predomină brânzeturile de capră , deși uneori sunt făcute cu o anumită cantitate de lapte de oaie sau de vacă . Acestea sunt de obicei servite ca starter. Brânzeturile canare se bucură de critici internaționale bune, printre altele, pentru moliciunea și gustul lor, oferindu-le o personalitate diferită de alte brânzeturi europene.

Gofio

Gofio scaldat

„Gofio” prăjit este unul dintre elementele tradiționale ale bucătăriei canare și în special din Tenerife. Se prepară cu boabe de cereale care sunt prăjite și apoi măcinate. Genul cel mai mare consum este grâul , deși există și alte tipuri precum meiul sau, într-un mod mai mic, năutul . De asemenea, amestecat este cel de tip mixt, grâu - mei. De asemenea, înainte de cucerirea Insulelor Canare a servit deja ca hrană pentru Guanxes . În perioadele ulterioare ale foametei și a lipsei de alimente, a devenit parte din dieta populară a Insulelor Canare. Astăzi este folosit ca un singur fel de mâncare sau ca o completare la

feluri de mâncare de altă natură, carne, pește, tocanite, deserturi, chiar și un bucătar de renume a făcut înghețată „gofio” prăjită, primind recenzii bune pe această temă.

Patiserie

Brutaria din Tenerife este reprezentată și puternic influențată de brutaria de pe insula La Palma, cu delicatose precum beza, lapte prăjit, prințul Alberto, grâu fiert, etc. De asemenea, gogoși și diverse tipuri de plăcinte, inclusiv cele de la La Laguna și gogoșile unice din Guía de Isora, fac parte din acest capitol al cărții cu rețete.

Vinuri

Cultivarea viței de vie în arhipelag și în special în Tenerife se naște după cucerire, când coloniștii aduc soiuri de viță de vie și verifică nobilimea pe care bulionul canarian a dobândit-o. În secolele XVI și XVII, vinul a fost foarte important pentru economia din Tenerife, deoarece multe familii s-au dedicat cultivării și afacerilor sale ulterioare. De remarcat este Malvasia canariană, care a fost considerată cel mai bun vin din lume și a fost dorită de instanțele europene și de cele mai mari vinării din Europa și America. Scriitori precum William Shakespeare și Walter Scott se referă la unele dintre lucrările lor din aceste vinuri. Insula are în prezent cinci denumiri de origine: Abona, Valea Güimar, Valea La Orotava, Tacoronte-Acentejo și Ycoden-Daute-Isora.

Insulele Canare și, prin urmare, Tenerife, nu au niveluri ridicate de poluare a aerului din cauza lipsei de fabrici și industrii și, pe de altă parte, regimului comercial care îndepărtează masele de aer poluate de insulele. Conform datelor oficiale furnizate de ministerele Sănătății și Industrii, Tenerife este unul dintre locurile din Spania cu cel mai mic indice mediu de poluare a aerului, cu o medie scăzută

9.0 Madrid, surpriza călătoriei, bonus turistic

Madrid este capitala Spaniei. Construit pe ruinele unui fort maur numit Magerit, orașul a devenit capitală în 1561, în timpul domniei lui Filip al II-lea de Habsburg. Ca urmare Madrid a devenit un oraș înfloritor.

Madrid este nu doar capitala Spaniei, ci și capitala provinciei Madrid și a comunității autonome Madrid. Puncte importante culturale și turistice includ faimosul Muzeu Prado, Muzeul Thyssen Bornemisza, Centrul de Artă Regina Sofia (unde se află *Guernica* lui Pablo Picasso), Casón del Buen Retiro, Palatul Regal, Templo de Debod, Monasterio de las Descalzas Reales, Puerta del Sol, Parque de Retiro, și Chueca

Alte orașe învecinate sunt populare pentru călătoriile de o zi din Madrid, incluzând Toledo, Segovia, Ávila, Aranjuez, Alcalá de Henares,

mănăstirea și complexul de palate de la El Escorial, și Santa Cruz del Valle de los Caídos, dar pentru mine, de data asta e prea mult, că timpul e foarte bine drămuț. Madrid este cunoscut și pentru viața sa de noapte și discotecile sale; pentru madrileni nu este ieșit din comun să danseze toată noaptea, iar apoi dimineața să meargă la muncă.

Această viață de noapte numită *la movida*, a înflorit după moartea lui Franco.

Madrid este servit de Aeroportul Internațional Barajas. În ciuda populației orașului în jur de patru milioane (madrileni sau *madrileños*), metroul madrilen este una dintre cele mai extinse și mai rapid dezvoltate rețele de

metrou din lume. Mănăstirea și Escorialul din Madrid au fost înscrise în anul 1984 pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO. În centrul Madridului, în Plaza de Castilla, se află 4 zgârie-nori cu înălțimi cuprinse între 236 și 250 metri.

Istorie

Cu toate că nu s-au găsit încă resturi fosile umane, s-au descoperit mai multe ustensile, în special în jurul Arganda del Rey și Manzanares, care dovedesc existența unor comunități umane în terasele râului, în locația actuală a orașului.

Epoca romană și epoca vizigotă

Cucerirea, colonizarea și pacificarea peninsulei Iberice, realizate de Imperiul Roman, au durat aproape 200 de ani, de la al doilea război punic până în 27 î.Hr., când a avut loc pacificarea nordului peninsulei, și organizarea lui în trei provincii. Regiunea din care face

parte Madridul de astăzi corespunde cu *Tarraconensis*. Deși este posibil că, pe timpul stăpânirii romane, teritoriul Madridului nu era ocupat decât de așezări rurale, profitând de situația sa ca nod de comunicație și de bogăția resurselor, există totuși dovezi care

sugerează existența unei așezări orășenești, în jurul drumului Segoviei și țărmului râului Manzanares. Ideea existenței unei populații sedentare în Madrid este sprijinită de cele două necropole vizigote din vechea colonie a Contelui de Vallellano.

În cadrul vechiului centru medieval al orașului s-a descoperit o piatră inscripționată cu legenda «MIN.N. BOKATUS. INDIGNVS. PRS. IMO / ET TERTIO. REGNO. DOMNO. RVD. / MI. REGVM. ERA DCCXXXV», a cărei semnificații nu este clară, dar sugerează existența unei populații stabile încă din secolul al VII-lea.

Epoca musulmană

Primele documente istorice privind existența unei așezări permanente datează din epoca musulmană. În a doua jumătate a secolului al IX-lea, Mohamed I (852-886), emirul de Cordoba, construiește o fortăreață pe un promontoriu de lângă râu (în locul ocupat astăzi de Palatul Regal), cu scopul de a vigila pasurile muntelui Guadarrama, și de a fi locul de unde să pornească razii împotriva regatelor creștine din nord. Alături de fortăreață, mai la sud, se dezvoltă și o așezare umană. Această așezare primește numele de *Mayrīt*, al cărui înțeles nu este clar, dar pare a fi un hibrid între două toponime foarte asemănătoare : unul mozarab, *matrice* (fântână), și celălalt arab, *majra*, care înseamnă albia unui râu. În secolul al X-lea, s-a născut Maslama al-Mayriti în Madrid,

supranumit *Euclide din Andaluzia*, un astronom important și fondatorul unei școli de matematică în Cordoba.

Cucerirea creștină

După regatul musulman de la Toledo a fost cucerit de Alfonso al VI-lea de Leon și Castilia, orașul Madrid a intrat sub controlul forțelor creștine în 1085, fără ca acestea să întâmpine rezistență. Orașul și împrejurimile sale au fost încorporate de regatul Castiliei. Creștinii i-au înlocuit pe musulmani în centrul orașului, arabii ajungând să trăiască în cartiere periferice.

A existat și un cartier de evrei în zona care avea să ajungă cartierul Lavapies. În secolul următor, Madrid a continuat să fie atacat de puterile musulmane din peninsulă, almoravizii dând foc la oraș în 1109, iar almohazii asediindu-l în 1197. Victoria creștinilor în Las Navas de Tolosa a însemnat sfârșitul influenței musulmane în centrul peninsulei Iberice. Din această perioadă provin două evenimente religioase care au marcat dezvoltarea creștinismului în rândul populației din Madrid : descoperirea imaginii Fecioarei de la Almudena, și a miraculoasei vieți a lui Isidro Labrador, care avea să fie canonizat. Orașul a început să prospere, și a primit titlul de *villa* în 1123. Urmând aceleași politici de repopulare din toată Castilia, Madrid a devenit liderul unei comunități de *villa y tierras* (municipiu și teritorii). Guvernarea orașului era responsabilitatea madrilenilor cu rang de *vecinos*, reunindu-se într-un consiliu deschis

până în 1346, când regele Alfonso al XI-lea a implantat *regimentul* (*regimiento*), prin care doar oligarhii locali puteau governa orașul.

Reședințele regale

În anul 1508, cu întârziere de aproape 300 de ani față de alte orașe spaniole (Valladolid, Salamanca, Valencia), la Madrid se înființează prima universitate. Următoarea etapă importantă în evoluția Madridului a avut loc în timp ce Spania era sub domnia Bourbonilor francezi. În timpul domniei lui Carol III (1759-1788) au fost construite câteva dintre cele mai remarcabile clădiri ale Madridului. Tot în această perioadă orașul a început să capete aspectul său modern actual cu bulevarde largi ce radiază dintr-un centru, acum, destul de înghesuit. Carol III a comandat noile proiecte ale orașului la trei arhitecți neoclasiци ai timpului: Francisco Sabatini, Ventura Rodriguez și Juan de Villanueva. Arcurile monumentale din Plata de la Independencia și Puerta de Alcalá au fost construite în 1778. Puerta del Sol, o altă emblemă a Madridului, datează tot din această perioadă. În 1819 a fost terminată construcția unei clădiri pe care Carol III o desemnase muzeu de istorie naturală și științe. Însă noul rege, Ferdinand VII, a hotărât ca aceasta să primească o altă menire și a completat-o cu lucrările de artă ale colecției regale, care fuseseră răspândite în mai multe palate spaniole. Acesta a fost începutul uneia dintre cele mai mari galerii de artă din lume, Muzeul Prado, care adăpostește astăzi una dintre cele mai remarcabile colecții de picturi ale vechilor maeștri spanioli, famanzi si italieni.

Expansiunea rapidă

În anii 1830 orașul a fost modernizat și extins: s-a introdus iluminatul străzilor și au fost înălțate noi clădiri. Orașul s-a extins în continuare spre nord sub protecția marchizului de Salamanca, care în 1872 a construit 28 de străzi sub forma unei rețele, cu începere din Calle de Alcalá. Astăzi, această zonă păstrează numele lui Salamanca și este unul dintre cele mai elegante barrios (cartiere) ale Madridului. Orașul a continuat să se extindă și la începutul secolului XX. În 1910, orașul a inaugurat un nou bulevard principal. Cunoscut sub numele de Gran Vía, acesta străbate barrio de San Bernardo, de la Calle de Alcalá și coboară până la Plaza de España.

Madridul a suferit distrugeri în perioada războiului civil spaniol (1936-1939), când era principala fortăreață republicană. Orașul a fost asediat vreme de doi ani și jumătate de forțele naționaliste ale generalului Franco, și, când Madridul a capitulat, războiul s-a sfârșit. Din perioada fascistă, de la sfârșitul războiului și până în 1975, la moartea lui Franco, Gran Vía a fost redenumită Avenida Jose Antonio de Primo de Rivera, după numele fondatorului Partidului Fascist Spaniol. După reinstaurarea democrației și a monarhiei sub regele Juan Carlos, aceasta și multe alte străzi din Madrid au revenit la vechile denumiri, dinaintea perioadei Franco. Sfârșitul războiului civil a adus Madridului o perioadă de prosperitate. Dezvoltarea orașului a fost înlesnită și de faptul că Spania nu a avut rol activ în cel de-al doilea război mondial și orașul s-a extins spectaculos între 1948 și 1951 (Revista Arborele Lumii-capitolul Planeta Pământ; Subcapitolul Madrid).

Aspectul orașului în prezent

Capitala spaniolă, excluzând suburbiile moderne, are aproximativ forma unui patruleter alungit pe direcția nord-sud. Dezvoltarea modernă a orașului începe în secolul al XVIII-lea, sub Bourboni, care au întreprins amenajarea capitalei și construcția Palatului Regal. Astăzi, orașul se întinde spre vest, dincolo de râul Manzanares

(traversat de 11 poduri, dintre care principale sunt Puente de Toledo și Puente de Segovia), de-a lungul drumurilor Paseo de Extremadura și Calle de Toledo, iar spre nord se dezvoltă noile cartiere Ciudad Lineal, formate mai ales din vile și cu numeroase spații verzi.

Templul extraordinar de la Debod este un edificiu egiptean antic achiziționat de Spania în perioada construcției marelui baraj de la Assuan. Acesta a fost reclădit lângă Rosales, oferind o panoramă a orașului. Las Ventas, arena pentru lupte cu taurii cu 23000 de locuri, este cea mai mare arenă de acest gen din Spania, unde toreadorii începători își etalează talentul, în cadrul unei ceremonii de inițiere în care matadorii se luptă cu primul lor taur. Madridul este cel mai important centru universitar și cuprinde câteva dintre principalele universități ale țării: Universidad Nacional de Educacion a Distancia (Universitatea prin Corespondență), Universitatea Complutense și Universitatea Politehnică. Acestea, împreună cu Universitatea Madrid (întemeiată în 1836), sunt amplasate în Ciudad Universitaria, un complex amplu ce a fost inaugurat în 1920. La nord de oraș se află Universitatea Autonomă a Madridului. Orașul este deservit de Aeroportul Internațional Barajas, care este situat cam la 13 km la est de oraș. În ciuda populației orașului în jur de patru milioane (madrileni sau madrileños), metrourul madrilen este una dintre cele mai extinse și mai rapid dezvoltate rețele de metrou din lume. Un sistem de transport cu autobuzul înconjoară practic Madridul. Sistemele de șosele construite în anii 1960 sunt acum refăcute deoarece poluarea cauzată de autovehicule (mai ales în timpul verii) a devenit o problemă serioasă. Multe treceri construite în acea perioadă au fost deja dezafectate.

Puncte importante culturale și turistice

Gara Atocha

Madridul modern este centru cultural și de transporturi pentru întreaga Spanie, și capitala provinciei Madrid. Astăzi Madridul este principalul centru industrial, aici realizându-se produse textile, produse alimentare și din cauciuc. Sunt importante și tipografiile, editurile și industria cinematografică, dar Madridul este și centrul bancar și financiar al Spaniei. Madrid oferă nenumărate locuri de vizitat și locuri prin care să te pierzi. Locurile ce trebuie esențial vizitate dacă te afli în Madrid sunt următoarele:

1. - Puerta de Sol;
2. - Plaza Mayor;
3. - Gran Vía;
4. - El Retiro;

Stema orașului Madrid ca monument în *Plaza de la Puerta del Sol*

Și în sfârșit, suntem în avionul care se pregătește de decolare, spre „acasă”, adică București Otopeni și apoi ultima cursă până la Cluj.

10.0 Peripeții, întâmplări cu surprize

Tequila la cherhanaciupito

O să le povestesc pe rând, așa ca să nu râdem prea tare deodată...A doua zi dis de dimineață am ieșit sus pe terasa clădirii și am făcut o recunoaștere, mai bine zis o poziționare..apoi am coborât și am luat-o spre port..Acolo am intrat la “ Cherhana” și am cerut un pahar de băutură ! Am precizat că techila doresc... Ciupito ?? mă întreabă barmanul... Si , răspund..și văd că îmi aduce un păhărel de vreo 40 de ml !!!

adică un fel de șnaps...

Double zic eu , due..! Și îmi mai aduce unul...dau pe gât unul și cu celălalt ies afară pe chei că era spectacol cu Pisici de mareunul din angajați le momea cu bucăți mari de pește... mai apoi am aflat că “ Ciupito” e păhărelul ăla mic,

Ușa blocată

Lucram la apartamentul băiatului...și am auzit vorbă pe scări...așa că am ieșit afară să-i întâmpin...dar ușa s-a trântit și toate cheile erau înăuntru !!! Să mori de ciudă , nu alta... Așa în maieu cum eram ne-am dus la o

terasă din apropiere și am mâncat de amiază, deși mie nu-mi prea intrau creveții pe gât . Noroc că la întoarcere erau veniți vecinii acasă, așa că băiatul a sărit peste balcon și așa s-a rezolvat problema. Din acel moment toate cheile au fost împărțite în așa fel ca fiecare să aibă la el un rând de chei !!!

Vântul Gloria, vântul turbat care mi-a furat buletinul !!!

De cu seară a început să bată un vânt urât, dar dimineața, parcă era turbat... În drum spre apartamentul nou al copiilor, pe țarm bătea așa cu putere că mi-a scos buletinul din buzunarul de la piept al cămășii...Și mare noroc am avut, că alergând pe țarm, printre pietre, după vreo 150 de metri am reușit să prind buletinul... Altfel..adio...ajungea în America !!!

Plimbarea turul la hranit și tratat pisici

Aproape în fiecare seară, în jurul orei 21, mergeam cu băiatul, cu Adi în diferite locuri să hrănim, să le punem apă și să tratăm cele vreo 10 pisici comunitare..Unele bolnave,

cu probleme urologice sau de altă natură, pe care prin metode de presupunță băiatul le ajuta să -și rezolve problemele fiziologice...

Creveți cu mustăți

De foarte multe ori creveți..Dar într-o trezit că-mi aduce

mustăcioși ! Așa am învățat cum se mănâncă și creveții întregi, că era cu noi o prietenă a copiilor , Margharite, venită din Germania..!!!

la masa am mâncat zi, la San Sebastian , m-am o farfurie plină de creveți

Pierdut CI, adică buletinul

Aveam la spălat toate cămășile cu mânecă scurtă, așa că în ziua aia am luat un tricou...Așa că actele le-am pus în buzunar la pantalon, în coperta telefonului...La o manevră destul de deasă de a scoate telefonul pentru a fotografia, , mia căzut buletinul (Cartea de identitate) așa că am rămas blocat....Acasă le-am spus că fără buletin nu mai pot călători și că va trebui să rămân acolo în Valle Gran Rey

!!! Dar băiatul a trecut pe la Poliție și la Oficiul de turism și a lăsat numărul de telefon...După vreo 3-4 zile l-am recuperat !!!

Furtună cu nisip galben din Sahara Kalima

Cu două zile mai repede am plecat spre Teneriffe, cu intenția de a vizita și alte locuri, mai ales Vulcanul Teide ...Dar din cauza

vântului și a ceții de nisip adus din, Sahara nu am putut vedea mare lucru, că era vizibilitate deabia la 20-30 de metri. Din Teneriffe am plecat și cu ceva întârziere, așa că am pierdut legătura Madrid- București...

Dar a fost totuși bine, că neprogramat, am făcut o escală de o zi și am vizitat și Madridul..Ne-au dus cu Taxi la hotel, mâncare, condiții foarte bune, iar a doua zi la ora 10 ne-au dus la Aeroport și am intrat în program normal . Între timp vântul se potolise și ceața dispăruse aproape în totalitate...

Autostrăzi și pasaje subterane Madrid

În Madrid am rămas blocat de ce am văzut, o rețea nemaipomenită de autostrăzi și pasaje subterane de zeci de km, cu mai multe benzi..Toată zona central era pietonală sau trafic foarte scăzut cu mijloace de transport în comun...

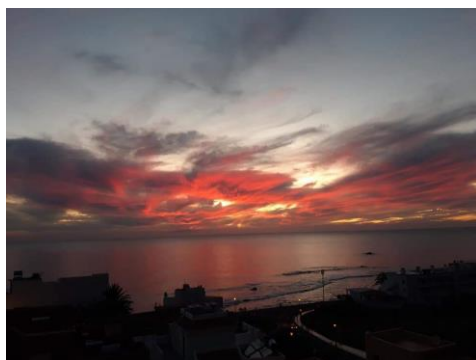
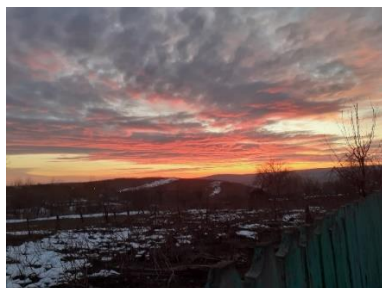
La revedere” tabără dragă “ !!!

Ultima zi, ultima seară la o bere cu feciorul nostru,,A fost frumos...am avut privilejul să stau împreună cu el aproape două luni de zile...mai mult decât mi-aș mai fi dorit vreodată !!!

Și Apusul de Soare La Vall Gran Rey, în toate fazele, mergând la culcare pentru a reveni a doua zi !

Cu Luna sărutând Atlanticul, ca de “Rămas bun !” Că la Aeroport mă așteaptă avionul care mă va duce acasă la Buni, la căsuța noastră din Sighișoara !!!

Acasă la Sighișoara, împreună cu cuscri..Cu o umbră de tristețe pe fețe, dar mulțumiți știind că acolo, împreună, copiii noștri trăiesc frumos, într-o lume mirifică, asemeni unui colț de Rai !!!

În loc de încheiere... Concluzii

Înainte să plec în Tenerife, de fapt în La Gomera, în Valle Gran Rey, acolo unde s-au stabilit băiatul nostru și fata lui, am dat întâmplător peste un articol care punea pe lista locurilor de neratat insula La Gomera, a doua cea mai mică dintre surorile Canare. Fără multe detalii sau fotografii, părea o insuliță frumoasă. În schimb, nu m-a avertizat nimeni că voi fi copleșită de atâta frumusețe, că îmi va fi imposibil să o parcurg pe toată în, câteva zile, așa ușor. Am plecat de acasă, împreună cu Alexandra, deci fără emoții. (Ea fusese acasă să-și viziteze părinții !!) Am plecat cu ideea că voi vizita această micuță insulă, având în vedere că băiatul nostru Adi, locuiește pe insulă, în orașelul Valle Gran Rey .Cu feribotul am parcurs distanța Tenerife – San Sebastián după care am luat un vapoarăș FRED Olsen Express

până la destinație . Călătoria , deosebit de plăcută, a durat cam 50- 55 de minute

Pe insulă, mai ales în primele 10 zile, am umblat pe străzi și printre văi mai sus, am intrat prin gospodăriile și grădinile gospodariilor, curios să aflu cum muncesc și trăiesc Insularii în acele condiții vitrege...Dimineața mergeam cu autobusul, iar la întoarcere veneam per pedes ! M-am încălzit la soare, căruia i-am dus atâta lipsa în România, picioarele mele, bucurându-se cel mai mult !! Am mers agale pe plajele pustii, cu nisip negru. M-am bucurat și minunat de fiecare stâncă și vale scăldată în lumină.Am mâncat creveți, special pregătiți cu ouă , adică păpăraie, de o bucătăreasă din România, de care am aflat întâmplător de la niște cunoscuți.

Am făcut mii de fotografii. Mi-am bucura sufletul cu liniște și peisaje nestrăbătute de mulți ochi străini. Și așa mi-a venit ideea să mă apuc să scriu un Jurnal da călătorie...de fapt în fiecare seară scriam câte 2-3 pagini din cele petrecute și văzute în timpul zilei respective....

La Gomera e insula unde timpul pare că stă în loc, fermecat și el de frumusețea ei. Mai puțin turistică și mai puțin aglomerată, dar mai mult autentică și mai mult magică.

Are o suprafață de circa 370 000 mp și o populație de aproape 20 000 de locuitori, iar limba străbună e fascinantă: singura limbă fluierată din lume – Silbo Gomero, care încă se predă în școli pentru a păstra această tradiție unică în lume.

Ce e mi-a plăcut cel mai mult ???!

San Sebastian de la Gomera – capitala insulei, cu plaje spectaculoase: La Cueva, , Playa del Medio, Playa del Cabrito, , Tapahuga, Playa de

la Guancha, Playa San Sebastian.

Garajonay National Park – unde am găsit cel mai înalt vârf al insulei, 1487 m și cea mai spectaculoasă pădure de laurisilva (pădurile de dafin), cu arbori înalți care ating și 40 m. De asemenea, numeroase trasee de hiking vă așteaptă. Nu știu cât am reușit noi să cuprindem în poze, dar peisajul îți taie respirația. Aerul umed, copacii imenși, cu rădăcinile bine înfipte în văile adânci– toate par desprinse dintr-un film de groază, parcă erau imagini din „ Avatar „, !!!

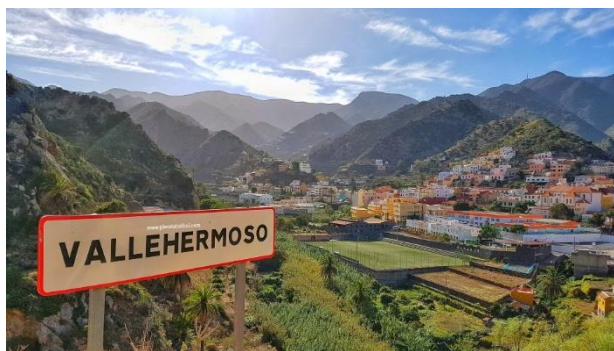

Hermigua – o zonă cu văi adânci, plantații de banane și pini de-a lungul șoselelor, unde într-un final o să găsești plaja Santa Catalina, un loc cu o priveliște spectaculoasă asupra oceanului și versanților

înalți. Alte plaje: La Caleta și San Marcos în regiunea vecină, Agulo.

Vallehermoso – aș zice că numele-i suficient, nu-i așa? Vallehermoso e cea mai mare regiune a insulei, cu văi verzi care adăpostesc sate mici și zeci de trasee de hiking. Roque Cano e atracția regiunii, o formațiune stâncoasă, impresionantă.

Orășelul e foarte cochet, cu arhitectură tradițională, multă liniște și puțini turiști. Înainte să coborâm spre micul orășel, am stat

câteva momente și ne-am uitat spre vale, fără să vorbim, doar așa, suflet în suflet și ne-am spus unul altuia că am putea să nu mai plecăm, ci să ne trăim viața așa, în liniște și în bătaia soarelui.

Tot în Vallehermoso veți găsi sate precum Tezo, Arguamul sau Alojera și plaje

neatinse de mâna omului precum Alojera, Argaga, Playa del Trigo, Arguamul sau Playa del Vallehermoso. În general, sunt plaje ascunse între stânci înalte, cu nisip negru și pietriș, mângâiate de valuri mari și azurii. Le-am vizitat doar trecând cu mașina prin acele locuri...

Valle Grand Rey – una dintre cele mai vizitate regiuni de pe insulă, cu smochini, case albe, văi verzi și plaje nesfârșite. Iată câteva dintre ele: Playa de las Vueltas, Charco del Conde, La Calera, Playa del Ingles, Playa del Guarinen. E preferatul meu, Valea Regelui Mare, pentru că acolo locuiește băiatul nostru și acolo am locuit mai bine de șase săptămâni ...și mi s-a părut ceva rupt din Paradis !!!

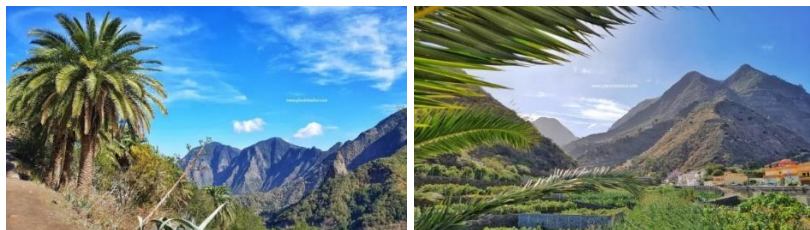
Alajero – regiunea unde se poate mânca pește proaspăt într-un minunat sat de pescari.

După ce am văzut infrastructura din Tenerife și La Gomera și drumurile șerpuite printre stânci, m-am gândit că dacă o să mai aud pe cineva vorbind despre Transfăgărășan ca fiind cel mai bun drum din Europa, o să fac infarct sau ceva. Da, infrastructura e fără cusur, șoselele sunt într-o stare perfectă, recent asfaltate, iar drumul în sine e o splendoare datorită peisajului. Valabil atât pentru Tenerife, cât și pentru La Gomera...și bănuiesc și pe celelalte insule..Dar foarte mare atenție la serpentine! Trebuie claxonat, pentru avertizare, pentru că unele curbe sunt adevărate „agrafe” !!! Au fost și situații când a trebuit să mergem înapoi 100 de metri pentru a putea trece mașinile una pe lângă alta...

La Gomera e de descoperit pas cu pas, vale cu vale, plajă cu plajă. Are multe trasee și plaje ascunse, puțin turistice, adăpostite de stânci imense, colorate în maro roșcat în lumina soarelui, o limbă unică în lume El Silbo, peisaje care îți opresc respirația, păduri rupte din filmele de groază și un climat subtropical moderat. În Ianuarie-Februarie, ne-am bucurat de 24 de grade, resimțite 26 datorită umidității ridicate, soare blând și vânt plăcut. Și de multă liniște.

La Gomera mi-a turnat liniște în suflet și în vene.

Vă recomand o doză de La Gomera în orice anotimp, practic, în Tenerife și La Gomera vremea e perfectă oricând. Temperaturile nu scad sub 16 grade iarna, (Ianuarie, Februarie am dormit cu geamul deschis !!!) iar vară sunt în jur de 30 de grade. Cum ar veni: nici prea prea, nici foarte foarte. Adică, perfect.

Harta insulei La Gomera, după care m-am ghidat în drumetziile...mai mult călătoriile mele. De un real folos mi-au fost Panourile amplasate în fiecare loc de Belvedere (Mirador !!) pe care erau informații și imagini specific locului ... Și aproape fiecare loc avea povestea lui !!!

Bibliografie

. Alexandru Ciorănescu Cronici franceze ale cuceririi Insulelor Canare : p. 46, Madrid, 1965.

- Colectiv : Los Guanches desde la arqueologia, Organismo autonomo de Museos y Centros, Tenerife, 1999.
- Colectiv : Momias, los secretos del pasado, Museo arqueologico y etnografico de Tenerife, 1999.
- José-Luis Conception, Los Guanches que sobrevivieron y su descendencia, ed. Graficolor, Tenerife, 1999.
- Alfred W. Crosby, Ecological Imperialism : The Biological Expansion of Europe, 900-1900, 1993.
- Michael Eddy, Le Grand guide de Tenerife et des Canaries, articolele La Civilisation préhispanique și Les Batailles de la conquête, Gallimard, Paris, 1993 (ISBN 2-07-056961-6).
- John Mercer, The Canary Islanders : Their History, Conquest & Survival, 1980.
- Isabelle Renault, Ritualul funerar la Guanși, Arheologia nr. 287, p. 60-67, Paris, 1993.
- Institutul Național de Statistică. «Populație, suprafață și densitate pe municipalități» . Arhivat de la original pe 7 martie 2016.
- Ministerul Educației, Universităților și Durabilității. Guvernul Insulelor Canare. «Harta topografică integrată» . Infrastructura de date spațiale din Insulele Canare .
- «Clima: La Calera» .
- Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Politicii Teritoriale. Guvernul Insulelor Canare. «Rețeaua Insulelor Canare de arii naturale protejate - La Gomera» . Arhivat de la original pe 27 iunie 2014.
- □ Institutul Canar de Statistică. «Municipalități de Insulele Canare. 1768-2013 » . Statistici privind evoluția istorică a populației .

- .□ Institutul Național de Statistică. "VALEA MARELUI REGE A ." Nomenclator: populația registrului continuu pe unitatea de populație .
- Istoria cuceririi celor șapte insule Canare (în spaniolă). ISBN 978-84-400-3645-2 .
- Bethencourt Alfonso, Juan. Francisclo Lemus Editor SL. Istoria poporului Guanche (în spaniolă), 1997. ISBN 978-84-87973-10-9 .
- Cucerirea Tenerifei 1494-1496 (în spaniolă). ISBN 978-84-88366-57-3 .

Referințe

...Materiale consultate pe Internet și Materiale puse la dispoziție de Centrul de informare Turistică și Primăria din Valle Gran Rey.

- «Instituto Nacional de Estadística. (Spanish Statistical Institute)». www.ine.es. Consultado el 10 de noviembre de 2017.
- «Puerto de Playa Santiago». Estás en la web de Turismo de las Islas Canarias. 7 de diciembre de 2014. Consultado el 10 de noviembre de 2017.
- DDAA . Insulele Canare . Aguilar, 2004. ISBN 84-03-50195-1 .
- Macaronesia. Considerații geologice, biogeografice și paleoecologice
- Rețeaua de parcuri naționale (Ministerul Mediului)
- Informații Instituție Primăria Valle Gran Rey
- ABREU GALINDO , FR. J .. Istoria cuceririi celor șapte Insule Canare . Goya. ISBN 978-84-400-3645-2 .
- BETHENCOURT ALFONSO , Juan. Istoria poporului Guanche . Francisco Lemus Editor SL, 1997. ISBN 978-84-87973-10-9 .
- „chicharrero”. R: Dicționar al Academiei Regale Spaniole .
- „Zonele vulcanice din Spania ” (în spaniolă). Institutul Național Geografic.
- Institutul Național de Statistică
- „ Originea și formarea ” (în spaniolă). Marea Enciclopedie Virtuală Interactivă a Insulelor Canare . (Accesat pe 3 noiembrie 2018).
- Informații despre primărie din Tenerife
- .
- Studiu geologic pe Teide al CSIC
- „ Parcul Național Teide ”. UNESCO. (Accesat pe 3 noiembrie 2018).
- Buletinul Societății Spaniole Real de Istorie Naturală (în spaniolă). vol. 90-91 The Society, 1995, p. 108.

Cuprins

1.0	Introducere.... Marea aventură, din Oroiu până în Insulele Canare, Tenerife, La Gomera, Valle Gran Rey	Pag. 4
2.0	Aeroportul Internațional Avram Iancu, Cluj-Napoca	
	Pag.10	
3.0	Escală la Barcelona, magia civilizației	Pag. 13
4.0	Primul pas pe pământul Insulelor Canare	
		Pag. 23
5.0	Acasă, în Valle Gran Rey, Valea Regelui Mare	Pag. 28
5.1	Ritualul Apusului de Soare	Pag. 33
5.2	Flamenco, dansul Spaniol	Pag. 34
5.3	O atracție deosebită...Pisicile de mare	Pag. 37
5.4	Pasiunea pentru pisici, de fapt îngrijirea pisicilor bolnave și fără stăpân	Pag. 41

5.5 Agricultura în Valle Gran Rey și Arure

Pag. 50

6.0 La Gomera – nestemata cea mai de preț a

insulelor Canare

Pag. 64

7.0 Excursii pe toate drumurile insulei La

Gomera

Pag. 86

8.0 Tenerife, Țara făgăduinței !!!

Pag. 143

9.0 Madrid, surpriza călătoriei, bonus

turistic !

Pag. 169

10.0 Peripeții, întâmplări surpriză...

Pag. 177

11.0 În loc de încheiere...Concluzii !!!

Pag. 186

12.0 Bibliografie

Pag. 194